

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN

29-30-31-32-33-34

VERGADERINGENVANFEBRUARI1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

BELEIDSNOTA TOERISME IN VLAANDEREN

DE LIJN

DRUGGEBRUIK

ENERGIESECTOR

INTERPELLATIES

LOODSAKKOORD TUSSEN VLAANDEREN EN NEDERLAND VOOR DE WESTERSCHELDE

MILIEUBOX-PROJECT

NMBS

OPENLUCHTRECREATIEVE VERBLIJVEN

OUTPLACEMENT-, WERVINGS- EN SELECTIEBUREAUS

SCHEEPSBOUW

SIGMAPLAN

Inhoud

Nr. 29 **Dinsdag 2 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1135

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Besluiten van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1135

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1135

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1136

Druggebruik

Debat, blz. 1136

Sprekers : de heren E. Van Rompuy, H. Coveliers, E. De Groot, A. Denys, G. Swennen, J. Geysels, F. De Man, mevrouw V. Dua, de heren A. Arts, F. Dewinter, J. Valkeniers, R. Daems, F. Vermeiren, minister L. Detiège

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Ansoms tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over het loodsakkoord tussen Vlaanderen en Nederland voor de Westerschelde, blz. 1163

Sprekers : de heren J. Ansoms, H. Schiltz, E. Beysen, minister J. Sauwens

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn, blz. 1169

Sprekers : de heren J. De Mol, H. Van Dienderen, minister J. Sauwens
Motie van aanbeveling, blz. 1173

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1173

Actuele vraag van de heer J. Demeulenaere tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over het paramedisch personeel in het buitengewoon onderwijs, blz. 1176

Actuele vraag van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, blz. 1178

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de ongerustheid bij de Bijzondere Jeugdzorg en de Gehandicaptenzorg, blz. 1178

Actuele vraag van de heer G. Vermassen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de plannen van Center Parcs in het Maastrand, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw A. De Maght-Aelbrecht tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over privé-initiatief in het kader van het urgentieprogramma voor de sociale huisvesting, blz. 1181

Actuele vraag van mevrouw M. Aelvoet tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de militaire domeinen op de gewestplannen, blz. 1183

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de openstelling van de A 12, blz. 1184

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
- **278** (1992-1993) - Nr. 1
Motie van orde, blz. 1185

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
- **277** (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
- **279** (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
- **282** (1992-1993) - Nr. 1

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
- **281** (1992-1993) - Nr. 1
Bespreking, blz. 1185

Sprekers : de heren E. De Groot, P. Van Grembergen, J.-P. Van Rossem, mevrouw V. Dua, de heren E. Van Vaerenbergh, F. De Man, H. Coveliers, E. Van Rompuy, A. Denys, J. Valkeniers, L. Hancké

Voorstel van resolutie van de heer E. De Groot c.s. betreffende het voeren van een actief drugspreventiebeleid
- **277** (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Aangehouden stemming, blz. 1189
Hoofdelijke stemming, blz. 1190

Voorstel van resolutie van mevrouw V. Dua en de heer J. Geysels betreffende het drugbeleid in Vlaanderen
- **279** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1191

Voorstel van resolutie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen betreffende het algemeen Vlaams drugbeleid
- **281** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1192

Voorstel van resolutie van de heer F. De Man betreffende het te voeren anti-drugsbeleid
- **282** (1992-1993) - Nr. 1
Hoofdelijke stemming, blz. 1193

Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
- **278** (1992-1993) - Nr. 1
Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1194

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriels en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
- **268** (1992-1993) - Nr. 1

Motie van aanbeveling van mevrouw M. Aelvoet en de heer J. Geysels tot besluit

van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 269 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer A. Denys tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer P. Van Grembergen, de heer L. Dierickx, de heer J. Gabriëls en de heer J. Van Hauthem gehouden interpellaties tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, respectievelijk over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering en over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 271 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 26 januari 1993 door de heer J. Van Hauthem gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België
– 272 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1195

Sprekers : de heren A. Denys, J. Van Hauthem, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Van Grembergen, F. Vandenbroucke, E. Van Rompuy, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling van de heren D. Van Mechelen, A. Denys en P. Dewael tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur
– 274 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heren E. Van Rompuy, J. Peeters en P. Van Grem-

bergen tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 275 (1992-1993) – Nr. 1

Motie van aanbeveling van de heer J. Geysels tot besluit van de op 27 januari 1993 door de heer C. Lisabeth gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur

– 276 (1992-1993) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1203

Sprekers : de heren D. Van Mechelen, F. Wymeersch

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de ondertuning van de SST in Lembeek, blz. 1206

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heren J. Valkeniers, E. Van Rompuy, F. Dielens, minister T. Kelchtermans

Actuele interpellatie van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gevolg dat door de Vlaamse Executieve is gegeven aan de door de Vlaamse Raad aangenomen resolutie over het investeringsprogramma en het ondernemingsplan van de NMBS

Actuele interpellatie van de heer L. Van Nieuwenhuysen tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de NMBS van vrijdag 29 januari laatstleden, blz. 1211

Sprekers : de heren E. Beysen, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Dienderen, J. De Mol, H. Candries, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer Dielens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de herstructurering van de energiesector, blz. 1219

Sprekers : de heren F. Dielens, J. Geysels, H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1225

Bijlage

Vragen om uitleg, blz. 1227

Nr. 31 **Dinsdag 16 februari 1993**

Berichten van verhindering, blz. 1233

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 1233

Verslagen

Indiening, blz. 1233

Moties

Indiening, blz. 1234

Besluit van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 1234

Kennisgevingen van de Vlaamse Executieve

Indiening, blz. 1234

Resolutie van het Europees Parlement

Indiening, blz. 1234

Kennisgeving van het Arbitragehof

Indiening, blz. 1234

Schriftelijke vragen (Regl. art. 74)

Indiening, blz. 1234

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtcreatie verblijven

– 156 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1235

Sprekers : de heren L. Peeters, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1237

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

– 172 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heer E. Schuermans, minister L. Detiège

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1240

Sprekers : de heer W. Verreycken, minister L. Detiège

Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

– 168 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Bespreking, blz. 1245

Ordering en Binnenlandse Aangelegenheden, over de achterstand in de bouwvergunningdossiers in Limburg, blz. 1317

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over een bouwproject in het Leielandschap, blz. 1318

Actuele vraag van de heer J. Van Eetvelt tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het herstel van de Scheldebrug in Temse, blz. 1319

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1320

Ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven

— 156 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1320

Sprekers : de heren L. Goutry, D. Ramoudt, L. Peeters

Ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

— 172 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemming, blz. 1322

Sprekers : de heren W. Verreycken, P. Van Grembergen, P. Deprez, E. De Groot, minister L. Detiège

Hoofdelijke stemming, blz. 1324

Sprekers : de heren, J. Laverge, M. Olivier, A. Denys

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1327

Voorstel van resolutie van de heren M. Van Peel, E. Beysen en L. Hancké betreffende de invoerbeperving van bananen — 287 (1992-1993) - Nr. 1

Bespreking, blz. 1328

Sprekers : de heren M. Van Peel, J. Van Hauthem, E. Beysen, W. Seeuws

Motie van aanbeveling van de heer H. Van Dienderen tot besluit van de op 2 februari 1993 door de heer J. De Mol gehouden interpellatie tot de heer J. Sauvens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming, over de beslissing van de raad van bestuur van De Lijn met betrekking tot het project Punt aan de Lijn

— 283 (1992-1993) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1329

Sprekers : de heren W. Verreycken, J. De Mol

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de mogelijkheid om Vlaamse CAO'S in Vlaanderen algemeen bindend te verklaren, blz. 1331

Sprekers : de heer E. Van Vaerenbergh, minister L. Detiège

Actuele interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO,

Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de buitenlandse investeringen in Vlaanderen, blz. 1333

Sprekers : de heren J. Laverge, minister-president L. Van den Brande

Actuele interpellatie van de heer H. Van Dienderen tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verslechtering van de luchtkwaliteit, blz. 1336

Sprekers : de heren H. Van Dienderen, minister N. De Batselier

Interpellatie (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer E. Schuermans tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de BRTN en zijn werknemers naar aanleiding van het vernietigen van een beslissing van de administrateur-generaal, blz. 1339

Sprekers : de heren E. Schuermans, A. Denys, W. Seeuws, M. Bartholomeeussen, W. Verreycken, H. Olaerts, minister H. Weckx

Motie van aanbeveling, blz. 1347

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1347

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1349

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

— *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

— *De vergadering wordt geopend om 10.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

G. Swennen, J. Timmermans, F. Vermeiren : gezondheidsredenen ;

A. Arts, J. De Bremaeker, E. Flamant, A.-M. Neyts-Uytbroeck, H. Schiltz, J. Sleenckx, J. Valkeniers : buitenslands ;

G. Annemans, P. Berben, X. Buisseret, P. Hostekint : ambtsverplichtingen.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten

- 280 (1992-1993) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer G. Verhofstadt houdende wijziging van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs
— 284 (1992-1993) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid.
- Voorstel van decreet van de heer G. Vermassen C.S. houdende erkenning en subsidiëring van de sociale werkplaatsen
— 285 (1992-1993) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid .

Indiening

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer F. Dewinter houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962

houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw met het oog op de be- teugeling van de wildgroei van de islamitische gebedsplaatsen.
Verwezen naar het bureau.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van mevrouw M. Aelvoet en de heer A. De Boeck betreffende de nabestemming van het vliegveld te Grimbergen
— 278 (1992-1993) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.
- Voorstel van resolutie van de heren L. Goutry, F. Dielens en E. Van Vaerenbergh C.S. betreffende het autisme
— 286 (1992-1993) – Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Welzijn en Gezondheid.

VERSLAGEN

Indiening

De voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

Voorzitter

- door de heer L. Goutry namens de commissie voor Cultuur over het ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven
— 156 (BZ 1992) — Nr. 3.
- door de heer F. Cauwenberghs namens de commissie voor Cultuur over de beleidsnota Toerisme in Vlaanderen
— 168 (BZ 1992) — Nr. 2.
- door de heer E. Schuermans namens de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid over het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest
— 172 (BZ 1992) — Nr. 5.

MOTIES

Indiening

De voorzitter : De volgende moties werden ingediend :

- Motie van 29 januari 1993 van de gemeenteraad van Sint-Niklaas in verband met de terugvordering van de voorschotten op de aanvullende personenbelasting die in 1990 aan de gemeenten werden uitgekeerd.
Verwezen naar het bureau. Suggestie : ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.
- Motie van 1 februari 1993 van de gemeenteraad van Lennik naar aanleiding van de ambtshalve terugname van het in 1990 door het ministerie betaalde voorschot op de aanvullende personenbelasting als compensatie van de late inkohering voor 1990 en de vorige jaren.
Verwezen naar het bureau. Suggestie : ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

BESLUIT VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende besluit van de Vlaamse Executieve werd ingediend :

- Besluit van de Vlaamse Executieve van 9 december 1992 houdende verdeling van het provisioneel krediet ingeschreven onder programma 91 — Provisionele kredieten, basisallocatie 00.07.91 van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992.
Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

KENNISGEVINGEN VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van de Vlaamse Executieve werden ingediend :

- Kennisgeving van de Vlaamse Executieve van 22 januari 1993 betreffende een beroep dat door de gemeenschapsafgevaardigde bij de BRTN werd ingesteld tegen een beslissing van de administrateur-generaal van de BRTN.
- Kennisgeving van de Vlaamse Executieve van 5 februari 1993 betreffende de vernietiging van de beslissing van de administrateur-generaal van de BRTN van 8 december 1992 met betrekking tot het toekennen van een financiële tegemoetkoming voor het niet afstaan van rechten of het niet toestaan van de uitzending „Het huis van wantrouwen” aan andere zenders.

Deze kennisgevingen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

RESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

Indiening

De voorzitter : De volgende resolutie van het Europees Parlement werd ingediend :

- Resolutie van het Europees Parlement over culturele verscheidenheid en de problemen van het onderwijs voor kinderen van immigranten in de Europese Gemeenschap.

Deze resolutie ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummers 483 tot en met 486 ;
- Rolnummers 488 tot en met 493 ;
- Rolnummer 495 ;
- Rolnummer 496 ;
- Rolnummer 498 ;
- Rolnummer 499 ;
- Rolnummer 500 ;
- Rolnummer 501 ;
- Rolnummers 502 tot en met 504 ;
- Rolnummer 505 ;
- Rolnummer 507 ;
- Rolnummer 508 ;
- Rolnummers 509 en 510.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De **voorzitter** : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

Voorzitter

— de heren G. Annemans, L. Barbé, M. Bourgeois, P. Breyne, H. Candries, M. Capoen, J. Caubergs, J. Caudron, J. De Bremaeker, S. De Clerck, E. De Groot, J. Demeulenaere, J. De Meyer, J. De Mol, J. De Roo, F. Dewinter, mevrouw V. Dua, de heren J. Eeman, J. Geysels, L. Hancké, P. Hostekint, H. Lauwers, M. Maertens, mevrouw T. Merckx-Van Goey, mevrouw L. Nelis-Van Liedekerke, de heren Jan Peeters, R. Raes, D. Ramoudt, L. Standaert, mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche, de heren J. Valkeniers, F. Van den Eynde, D. Van der Maelen, H. Van Dienderen, P. Van Grembergen, R. Van Hooland, G. Vanleenhove, J. Van Looy, D. Van Mechelen, L. Van Nieuwenhuysen, E. Van Vaerenbergh, V. Vautmans, F. Vermeiren.

ONTWERP VAN DECREET houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve verblijven - 156 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openlucht recreatieve bedrijven.

Dames en heren, ik neem aan dat een aantal leden van de vergadering verhinderd zijn op de wegen. Ook de heer Leo Peeters, die voor het eerste punt was ingeschreven, is nog niet aangekomen. Ik stel bijgevolg voor de vergadering nog een kwartier tot een half uur te schorsen.

Is er geen bezwaar tegen de vergadering om 10.30 uur te hervatten ? (**Instemming**)

— **De vergadering wordt geschorst om 10.05 uur.**

— De vergadering wordt hervat om 10.26 uur.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Goutry, verslaggever, verwijst naar zijn verslag.

De heer Leo Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in het verleden was de belangstelling voor het toeristisch beleid in deze Vlaamse Raad ondermaats. De voormalige voorzitter van het Vlaams Commissariaat vroeg ons meer belang te hechten aan de toeristische sector die economisch en cultureel zeer belangrijk is. Vandaag leveren wij het bewijs dat wij belangstelling voor dit terrein hebben, en dat de commissie hard werk heeft geleverd. Wij zullen dit straks overigens nog illustreren bij de bespreking van de beleidsnota waar wij het twaalfpuntenprogramma zullen toelichten dat wij als een prioriteit beschouwen. De langverwachte reglementering voor openlucht recreatie komt aldus tot stand.

Tot op heden waren wij nog steeds verplicht te functioneren op basis van de nationale wetgeving van 1970. Nochtans bestond er reeds jarenlang een bevoegdheidsoverdracht en de absolute noodzaak aan een aangepaste vernieuwde reglementering was duidelijk.

De bespreking van dit decreet werd door de commissie van Cultuur zeer grondig voorbereid met twee zeer interessante plaatsbezoeken, enerzijds aan de kust en anderzijds in de Kempen. Wij hebben telkens de mogelijkheid gehad drie totaal verschillende terreinen te bezoeken, waarbij wij gesprekken voerden met uitbaters, gebruikersverenigingen en organisaties van sociaal toerisme. De leden van de commissie werden zeer degelijk voorgelicht en gedocumenteerd en open gesprekken werden mogelijk gemaakt.

Deze zeer goede voorbereiding heeft ongetwijfeld de basis gelegd voor een vlotte en grondige bespreking in de commissie. Ook in de toekomst moe-

Kamerlid E. Schuermans (CVP) was verslaggever bij de bespreking van het decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest

ten wij bij de behandeling van ontwerpen en voorstellen van decreet veel aandacht besteden aan de contacten op het terrein en aan de degelijke voorbereiding ter documentatie van de leden.

Bij de voorbereiding van dit ontwerp hebben wij ook aandacht gehad voor het aspect ruimtelijke ordening. Het was voor ons dan ook noodzakelijk het standpunt van de bevoegde minister ter zake te kennen. Minister Kelchtermans werd uitgenodigd in de commissie en uit de gedachtenwisseling met hem werd geconcludeerd dat de problematiek van de recreatieve openluchtverblijven moet worden ingeschakeld in het globale Structuurplan Vlaanderen. Dit kaderdecreet regelt geenszins de problemen van ruimtelijke ordening, die met de weekendverblijfparken verbonden zijn, maar de wil werd uitgesproken om dit decreet in de toekomst te laten kaderen in het Structuurplan. Met dit kaderdecreet wordt wel het vergunningenbeleid geregeld. De sector zelf heeft hieromtrent om klaarheid gevraagd, zodat ook het probleem van de 119 nog niet-ver-

L. Peeters

gunde terreinen kan worden aangepakt. Een belangrijke innovatie is dat die vergunningen niet langer door de gemeentebesturen, maar wel door het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme zullen worden afgeleverd.

Hierdoor kan er een eenvormig vergunningsbeleid tot stand worden gebracht en worden de mogelijkheden tot willekeur sterk gereduceerd. Een commissie ad hoc zal zich buigen over de problematiek van de 119 niet-vergunde terreinen. Tegen eind februari zal het Vlaams Commissariaat-Generaal een rapport opstellen dat in de commissie voor Cultuur zal worden besproken en aanleiding zal geven tot aanbevelingen voor het beleid.

De bedoeling van dit decreet is overduidelijk : de brandveiligheid en de kwaliteitsverbetering van de terreinen bevorderen, het aanpakken van de problematiek van het illegaal kamperen, het aanpassen van de overheidssteun voor een betere infrastructuur en het geven van betere informatie aan de consument.

Het ontwerp biedt evenwel slechts een kader. De concrete invulling ervan wordt overgelaten aan de minister en de regering.

Het is ook de taak van de commissie mee richting te helpen geven aan de inhoud van de uitvoeringsbesluiten. De wet van 1970 bepaalde dat minstens 15 procent voor **trekkerstoerisme** moest worden voorbehouden, terwijl het nieuwe ontwerp daar niets over zegt en de vraag hiernaar, ook vanuit het buitenland, zeer groot is.

Het ontwerp werd voorbereid door het technisch comité van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, waarin de gebruikers wel vertegenwoordigd zijn, maar waarin de terreinexploitanten toch meer te zeggen hebben. Daarom was het belangrijk een hoorzitting te kunnen organiseren met de gebruikers om naar hun suggesties te kunnen luisteren en er

rekening mee te houden bij het opstellen van de uitvoeringsbesluiten.

Men was het er ook over eens dat de sociale dimensie van het probleem niet uit het oog mag worden verloren, precies omdat deze vorm van recreatie vooral de minder gegoeden interesseert.

Wij danken de minister voor zijn toezegging de commissie te willen horen in verband met deze uitvoeringsbesluiten zodat het Vlaams parlement ook hier de verdere uitvoering van het decreet zal kunnen opvolgen. De commissie kan haar ervaring dan immers ter beschikking stellen.

Kwaliteitsverbetering moet het absolute uitgangspunt zijn voor dit nieuwe decreet. Aldus moet worden tegengegaan dat wij zouden evolueren naar afwijkende normen voor reeds bestaande terreinen of naar wijzigingen van de maximale bezetting per perceel. Dit schaadt de open ruimte en kan anderzijds bidonville-toestanden doen ontstaan of bestendigen. Ook hierover zullen wij met de commissie zeer nauwkeurig moeten waken.

Met de minister van Ruimtelijke Ordening is overeengekomen dat een commissie ad hoc zich zal buigen over de inventaris van de problematiek van de niet-vergunde terreinen. Deze inventaris wordt eind februari afgerond. De komende maanden zullen deze gegevens grondig moeten worden onderzocht. Dit is geen gemakkelijke opgave voor de leden van deze commissie maar het is een absolute noodzaak. Bovendien is het essentieel dat er sluitende garanties zijn in verband met de toezegging van de minister om in de toekomst de problematiek van de **openluchtrecreatieve** verblijven in te passen in de globale structuurplanning van Vlaanderen. Hieromtrent mag geen enkele twijfel blijven bestaan.

Slechts mits naleving van al deze waarborgen zal dit decreet het beoogde resultaat van **kwaliteitsverbetering** kunnen bereiken. Dit is het uiteindelijke resultaat dat wij met dit ontwerp van decreet nastreven.

De SP-fractie zal dit ontwerp dan ook goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de eerste plaats dank ik de verslaggever voor het schriftelijk verslag dat de belangrijke discussie die in de commissie werd gevoerd zeer nauwgezet weergeeft. Ik ben blij dat, naast mijn inleidende uiteenzetting, ook de antwoorden van minister Kelchtermans aan de commissieleden in extenso in het verslag werden opgenomen.

Samen met de voorzitter van de commissie stel ik met vreugde vast dat de belangstelling voor het toerisme, die in de Vlaamse Raad altijd aan de matige kant is geweest, de voorbije maanden duidelijk is toegenomen. Toerisme is om verscheidene redenen een bijzonder belangrijk gegeven in de Vlaamse Gemeenschap. In de eerste plaats is het toerisme een belangrijke economische sector, het is echter tevens van groot belang op cultureel gebied omdat wij een bijzonder rijk cultuurpatrimonium kunnen aanbieden, vooral aan de buitenlandse toeristen. Rekening houdend met de beperkte oppervlakte van het Vlaamse land kunnen heel wat van de omringende landen ons deze geconcentreerde culturele rijkdom benijden.

Het verheugt mij dat de besprekingen in de commissie grondig werden gevoerd en dat op het terrein belangrijke contacten werden gelegd. De diverse vertegenwoordigers uit de toeristische sector hebben **dè** kans gekregen om hun bekommernissen en problemen uitvoerig voor te leggen aan de leden van de commissie .

Ik wens niet dat er een misverstand blijft bestaan omtrent het feit dat inzake Ruimtelijke Ordening dit decreet en vooral de uitvoering ervan moet passen in het Structuurplan Vlaanderen. Wij hebben bij de besprekingen trouwens toegezegd dat de uitvoeringsbesluiten bij consensus dienen te worden genomen binnen de Vlaamse regering.

Zowel mijn collega van Ruimtelijke

Weckx

Ordering als mijn collega van Milieu zullen hierbij sterk worden **betrokken**.

Wat de problematiek betreft van de 119 niet-vergunde openluchtrecreatieve bedrijven in Vlaanderen, heeft het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme toegezegd om de inventaris tegen einde februari te voltooien. Wij zullen inderdaad de commissie ad hoc moeten installeren die in deze delicate en moeilijke aangelegenheid een belangrijke begeleidende rol zal spelen.

Met betrekking tot de uitvoeringsbesluiten heb ik in de commissie toegezegd dat de leden van de commissie daarbij zullen worden betrokken. Ik wens deze toezegging uitdrukkelijk te herhalen in deze openbare vergadering.

Ik ben ervan overtuigd dat dit decreet zal bijdragen tot een kwaliteitsverbetering van de terreinen en tot een betere en objectievere informatie van de gebruiker. De in het vooruitzicht gestelde premiereregeling en de nieuwe classificatie zullen daarbij een belangrijke hefboom zijn.

In het belang van het Vlaamse toerisme verzoek ik u dan ook dit decreet goed te keuren. Het biedt het noodzakelijke kader om de verblijfsmogelijkheden in Vlaanderen, ook in het buitenland, in grotere duidelijkheid te promoten. **(Applaus bij de meerderheid)**

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? **(Neen)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende het statuut van de terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een **aangelegenheid** als bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— Aangenomen.

Artikel 2

§ 1. In dit decreet wordt onder openluchtrecreatief verblijf verstaan :

1° tent, caravan, mobilhome, kampeerauto, woonauto of iedere andere verblijfsvorm die niet ontworpen is om als vaste woonplaats te dienen of niet als dusdanig wordt gebruikt en waarvoor geen vergunning vereist is overeenkomstig artikel 44 van de wet 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw ;

2° chalet, bungalow, huisje, paviljoen, of iedere andere verblijfsvorm die niet ontworpen is om als vaste woonplaats te dienen of niet als dusdanig wordt gebruikt en waarvoor een vergunning vereist is overeenkomstig artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw ;

§ 2. In dit decreet wordt onder terrein voor openluchtrecreatieve verblijven verstaan : ieder terrein waarop ten minste drie verblijven staan of kunnen staan zoals bedoeld in artikel 2, § 1 en dat ingericht is met het oog op of bestemd voor openluchtrecreatief verblijven.

— Aangenomen.

Artikel 3

§ 1. Niemand mag zonder vergunning een terrein zoals bedoeld in artikel 2 exploiteren, laten exploiteren, gebruiken of laten gebruiken.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt wie voor een tijdelijke duur ontheven is van de vergunningsplicht. Er wordt geen vergunning vereist voor een terrein waarop gedurende maximum 75 dagen per jaar wordt gekampeerd door georganiseerde groepen kampeersers die onder toezicht van een of meer begeleiders staan.

— Aangenomen.

Artikel 4

§ 1. De in artikel 3 van dit decreet bedoelde vergunning wordt door de Commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme verleend, geweigerd, geschorst of ingetrokken na advies van het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven, onder de voorwaarden en in de vorm bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. In geval van weigering, schorsing of intrekking van de vergunning kan de vergunningaanvrager of de vergunninghouder beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve, volgens een procedure die door de Vlaamse Executieve wordt bepaald. Het beroep is opschortend.

— Aangenomen.

Artikel 5

Onverminderd de bepalingen van de artikelen 3 en 4 van dit decreet kan de Commissaris-generaal van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme op advies van het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven een principiële vergunning op plan verlenen of weigeren, voor nog te bouwen terreinen of voor de uitbreiding van bestaande terreinen waarvoor de vergunning werd verleend.

In geval van weigering van een principiële vergunning op plan kan de vergunningaanvrager beroep aantekenen bij de Vlaamse Executieve, volgens een procedure die door de Vlaamse Executieve wordt bepaald.

— Aangenomen.

Artikel 6

Op advies van het Technisch Comité van de Openluchtrecreatieve Verblijven en van de Vlaamse Adviesraad voor Toerisme, bepaalt de Vlaamse Executieve :

1° de openings- en exploitatienormen

Voorzitter

waaraan een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven moet voldoen en die betrekking hebben op het comfort, de hygiëne, de uitrusting en de specifieke aspecten inzake brand-beveiliging ;

2° de voorwaarden waaraan het plan van een nog aan te leggen terrein voor openlucht-recreatieve verblijven of van een uitbreiding van een bestaand terrein voor openlucht-recreatieve verblijven waarvoor de vergunning werd verleend, moet voldoen om een principiële vergunning op plan te verkrijgen ;

3° het model van het aan de vergunninghouder uitgereikte herkenningsteken, dat goed zichtbaar bij de hoofdingang van het terrein aangebracht moet worden ;

4° de verplichtingen die aan vergunninghouder worden opgelegd in verband met het bekendmaken van de prijzen en kenmerken eigen aan het terrein voor openlucht-recreatieve verblijven ;

5° de normen en procedure inzake classificatie waaraan een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven moet beantwoorden ;

6° de voorwaarden tot toekenning of weigering van premies voor het moderniseren en uitbreiden van bestaande terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven en het aanleggen van nieuwe terreinen voor openlucht-recreatieve verblijven ;

7° welke benaming, die door een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven wordt gebruikt, kan worden beschermd, en aan welke voorwaarden een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven moet beantwoorden om een beschermde benaming te voeren.

— Aangenomen.

Artikel 7

De in artikel 3 bedoelde vergunning kan in de volgende gevallen worden geweigerd, geschorst of ingetrokken :

1° de in artikel 6 bepaalde voorwaarden worden niet of niet meer nageleefd ;

2° diegene die instaat of moet instaan voor het dagelijks beheer van het terrein voor openlucht-recreatieve verblijven, is in België door een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke uitspraak veroordeeld wegens een der misdrijven omschreven in boek II, titel VII, hoofdstukken V, VI en VII ; titel VIII, hoofdstukken 1, IV, VI en titel X, hoofdstukken 1 en II, van het strafwetboek, behalve indien de veroordeling voorwaardelijk is en de betrokkene het voordeel van het uitstel niet heeft verloren of genade heeft bekomen. Personen die veroordeeld zijn voor soortgelijke misdrijven in het buitenland, mogen evenmin een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven exploiteren in Vlaanderen.

— Aangenomen.

Artikel 8

Met een geldboete van vijfhonderd tot vijfduizend frank wordt gestraft hij die zonder vergunning een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven exploiteert, laat exploiteren, gebruikt of laat gebruiken en hij die wederrechtelijk houder is van het in artikel 6 bedoelde herkenningsteken.

De hoven en rechtbanken kunnen bovendien de overtredders van de bepalingen van dit decreet verbieden gedurende een periode van een tot twaalf maanden persoonlijk of door een tussenpersoon een terrein voor openlucht-recreatieve verblijven te exploiteren. Het verbod wordt van toepassing acht volle dagen na het betekenen van de veroordeling.

— Aangenomen.

Artikel 9

Onverminderd de bevoegdheid van de officieren van de gerechtelijke politie worden de personeelsleden van de Rijkswacht, de ambtenaren en agenten van de plaatselijke politie, de ambtenaren die de Vlaamse Executieve aanwijst en de ambtenaren

van het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme die door de Vlaamse Executieve hiertoe werden gemachtigd, ermee belast de overtredingen van dit decreet op te sporen en door middel van processen-verbaal vast te stellen. De processen-verbaal worden aan de bevoegde ambtenaren van het Openbaar Ministerie overgezonden en een afschrift ervan wordt op straffe van nietigheid, binnen vijftien werkdagen na de vaststelling van de overtreding gezonden aan de overtreder en aan de eigenaar van het terrein voor openlucht-recreatieve verblijven indien de eigenaar van het terrein niet de uitbater is, alsmede aan het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme.

— Aangenomen.

Artikel 10

Hij die de in artikel 3 bedoelde vergunning aanvraagt, stemt ermee in dat het Vlaams Commissariaat-generaal voor Toerisme de daartoe bevoegde ambtenaren ter plaatse het nuttig of nodig geoordeelde onderzoek laat verrichten.

Het onderzoek heeft alleen overdag plaats tussen 9 en 18 uur en mag zich niet tot in door gasten bewoonde verblijven uitstrekken. Het onderzoek mag de exploitatie niet hinderen of de gasten niet storen.

— Aangenomen.

Artikel 11

De wet van 30 april 1970 op het kamperen wordt opgeheven voor wat betreft de Vlaamse Gemeenschap, op de datum bepaald door de Vlaamse Executieve.

— Aangenomen.

Artikel 12

Op advies van het Technisch Comité van de Openlucht-recreatieve Verblijven en de Adviesraad voor Toerisme bepaalt de Vlaamse Executieve de overgangsmaatregelen betreffende de terreinen voor openlucht-recreatieve

Voorzitter

ve verblijven die in exploitatie zijn op de dag waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

Artikel 13

De Vlaamse Executieve bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest – 172 (BZ 1992) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Schuermans, verslaggever, heeft het woord.

De heer E. Schuermans, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, de commissie voor Economie, Energie en Werkgelegenheid besprak het ontwerp van decreet op 13 en 27 januari en keurde het na amendering goed.

Ik zal in mijn kort verslag de inleidende beschouwingen van de minister samenvatten alsook de belangrijkste elementen van de algemene van de artikelsgewijze bespreking.

De minister had in haar uiteenzetting

aandacht voor volgende aspecten : ten eerste, outplacement in de evolutie op de arbeidsmarkt, ten tweede, aandacht voor het optreden van de Vlaamse overheid, ten derde, de rol van de Vlaamse overheid met aandacht voor een VDAB-outplacementdienst en het marktregulerend optreden van de overheid.

In de eerste plaats is outplacement dus gekaderd in de evoluties op de arbeidsmarkt. De maatschappelijke en technologische evoluties hebben op korte tijd de arbeidsmarkt grondig gewijzigd. Dit vraagt van de werknemers een erg grote flexibiliteit en het brengt ook opleidingsinspanningen met zich. Absolute werkzekerheid kan nog nauwelijks worden gegarandeerd. Outplacement moet dan ook binnen deze evolutie worden gekaderd. De werknemers die door deze aanpassingsproblemen worden getroffen, moeten kunnen rekenen op een aangepaste begeleiding tijdens de zoektocht naar een nieuwe betrekking.

De Vlaamse overheid kan daarbij optreden. In eerste instantie rijst daarbij echter de vraag of outplacement een aangelegenheid is die juridisch binnen arbeidsbemiddeling kan worden gekaderd, wat noodzakelijk is opdat het tot de Vlaamse bevoegdheden zou kunnen behoren. Na een grondige studie hierover, rekening houdend met de definitie van outplacement, kan wel degelijk worden besloten dat deze aangelegenheid kadert binnen de bevoegdheden van de Vlaamse overheid. Outplacement betekent immers een geheel van adviezen en diensten, die in opdracht van een werkgever ter beschikking worden gesteld van een ontslagen of met ontslag bedreigde werknemer om deze in staat te stellen om in een zo kort mogelijke tijd een nieuwe passende werkkring te vinden.

– *De heer Pinoie, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op.*

Dit betekent niet dat outplacement afbreuk kan doen aan de wettelijke en conventionele normen die bij ontslag van werknemers van toepassing zijn, dit blijft een bevoegdheid van de nationale wetgever. Evenmin kan

de Vlaamse overheid outplacement verplichten in geval van afvloeiingsmaatregelen.

In deze inleidende beschouwingen legde ik vooral de nadruk op het begrip outplacement als het meest nieuwe begrip in dit decreet. Het handelt echter ook over ruimere aangelegenheden zoals selectie en werving.

De rol van de Vlaamse overheid is tweeledig, namelijk het oprichten of het runnen van een eigen VDAB-outplacementdienst, en marktregulerend optreden.

De creatie van een VDAB-outplacementdienst is niet zo innoverend als zou kunnen worden gedacht. Jobclubs hanteren sedert 1987 outplacementtechnieken. Ook werden reeds in individuele gevallen, voornamelijk naar aanleiding van herstructureringen van grote ondernemingen, specifieke bemiddelingsacties ondernomen om de afvloeiing van de werknemers te verzachten. Het is zinvol dat ook de VDAB outplacement organiseert, voornamelijk opdat groepen van werknemers die buiten het privaatrechterlijke outplacementaanbod vallen, toch van deze voorziening zouden kunnen genieten.

Er kan ook een spontane marktregulering zoals op het vlak van de uitzendarbeit, ontstaan. Volgens de minister is het niet de bedoeling om met deze aanpak een overheidsdienst in de plaats van het particulier initiatief te stellen.

De Vlaamse overheid moet ook marktregulerend optreden. Naast de oprichting van een VDAB-outplacementdienst was ook een decretaal initiatief noodzakelijk opdat de marktsector zou kunnen worden gesaneerd en opdat alleen bonafide outplacement-, wervings- en selectiebureaus in Vlaanderen hun activiteiten zouden kunnen uitoefenen.

Om hun activiteiten te kunnen uitoefenen moeten outplacement-, wervings- en selectiebureaus over een erkenning vanwege de Vlaamse overheid beschikken. Deze erkenning wordt afhankelijk gemaakt van een aantal voorwaarden zoals het verle-

Schuermans

nen van de nodige waarborgen dat professionele deskundigheid aanwezig is en het verbod aan plaatsing van werknemers te doen.

Hoewel er ook stemmen opgaan om te onderzoeken of dit ook niet op een andere manier aanvullend kan worden georganiseerd, blijft dit een **overheidsopdracht**. Verdere voorwaarden zijn : de verbintenis de privacy van zowel de uitwervende werkgever als de werknemer te respecteren ; de verbintenis geen afbreuk te doen aan de wettelijk of conventionele **beschermingsmaatregelen** inzake ontslag ; het voldoen aan de sociale en de belastingwetgeving en het verbod voor de activiteiten een vergoeding van de werknemer te vorderen. Dit blijft een aangelegenheid die wordt ingericht en gefinancierd door de werkgever.

Tijdens de algemene bespreking ging in eerste instantie de aandacht uit naar het begrip outplacement. Op vraag van een lid van de commissie werd nog eens nagegaan of er geen correct Nederlands equivalent voor deze term kan worden gevonden. De minister betwijfelt, samen met andere leden van de commissie of termen als uitplaatsing of uitwerving zouden bijdragen tot grotere duidelijkheid.

Er werden vragen gesteld omtrent een specificatie wat betreft het begrip groepoutplacement. Er werd opgemerkt dat dit wel degelijk mogelijk is. In elk geval moet een en ander steeds resulteren in een individuele overeenkomst omdat de keuzevrijheid van de werknemer moet gewaarborgd blijven.

Een lid betwijfelt de noodwendigheid van dit ontwerp van decreet vermits er reeds een regeling is uitgewerkt door de betrokken sector zelf. Daarop werd geantwoord dat de sector zelf de vraag om structurering en regelgeving heeft gesteld. Dat bewijst dat een en ander een zeker belang heeft.

In verband met de erkenningsvoorwaarden heeft men het toepassings-

gebied van het ontwerp verruimd tot de vzw's die actief zijn op het domein van outplacement. Dat om evidente redenen. Zij onderscheiden zich immers niet van andere **privé-initiatieven**.

Verschillende leden toonden zich sceptisch ten aanzien van de strikte scheiding tussen de activiteiten van outplacement-, wervings- en **selectiebureaus**. Daar werd opgemerkt dat de opsplitsing er gekomen is op verzoek eveneens van de betrokken sector zelf. Men streeft naar een maximale bescherming van de werknemer en de gebruiker. De werknemer mag in een plaatsingsproces niet volledig afhankelijk worden van één organisatie.

Er werd ook opgemerkt dat het verbod van activiteitenvermenging niet bestaat ten aanzien van de VDAB. Daarop werd geantwoord dat deze visie de resultante is van een functionele taakverdeling binnen de VDAB zelf. Op basis van de deontologische gedragscode vastgelegd door het **beheercomité** is ook bij de VDAB een activiteitenvermenging verboden. Deze code staat garant voor de uitsluiting van iedere vorm van oneerlijke concurrentie.

Het geamendeerde ontwerp werd aangenomen met zeven stemmen voor bij twee onthoudingen. (**Applaus**)

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik dank de verslaggever voor zijn uitvoerig en grondig verslag over de discussie die wij hebben gevoerd in verband met outplacement. Ik kan er enkel aan toevoegen dat door de evolutie op de markt meer en meer werknemers worden geconfronteerd met een verandering van werkgever of ontslag. In de praktijk raakt outplacement ingeburgerd en een aantal organisaties werken reeds in die richting. Op dat vlak is er de collectieve arbeidsovereenkomst nr. 51 van februari 1992, die regelgevend optreedt. Wat de Vlaamse regering en

de Vlaamse Raad betreft, moeten wij overgaan tot erkenning van de verschillende diensten. Het is dan ook in die richting dat dit voorstel werd ingediend bij de Vlaamse Raad en dat er besprekingen hebben plaatsgevonden in de commissie. Ik dank nogmaals de verslaggever en de leden die in de commissie de grondige bespreking hebben gevoerd.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (**Nee**)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

De voorzitter : Op dit artikel is er een amendement van de heer Verreycken dat luidt als volgt :

In de titel van het ontwerp van decreet wordt het woord outplacement vervangen door het woord **ontslagbegeleiding**.

De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, ik neem aan dat de korte toelichting bij het amendement duidelijk is. Wij vinden dat de ziekte van de anglofilie, die reeds veel te veel onze taal en onze cultuur bedreigt, niet moet worden bevestigd door vertegenwoordigers van het

Verreycken

Vlaamse volk, door Vlaamse raadsleden. Wij moeten inspanningen leveren om zeker in eigen decreten dergelijke termen te vermijden en te vervangen indien er tegenhangers zijn in onze eigen taal.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège : Mijnheer de voorzitter, deze discussie heeft reeds in de commissie plaatsgevonden. Wij hadden ook liever een Nederlandse term gebruikt maar wij verwijzen op dat vlak naar de rechtspraak die ondertussen is ontstaan en naar de verwarring die kan ontstaan door deze term niet op de gelijkaardige wijze te gebruiken. Om die reden wensen wij de term outplacement te behouden.

De voorzitter : De stemmingen over artikel 1 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° outplacement : het geheel van begeleidende adviezen en diensten dat in opdracht en op kosten van een werkgever aan een ontslagen of met ontslag bedreigde werknemer wordt verstrekt om deze in staat te stellen zo vlug mogelijk een betrekking bij een nieuwe werkgever te vinden of een beroepsactiviteit als zelfstandige te ontplooiën ;

2° werving : het geheel van activiteiten dat in opdracht en op kosten van een werkgever wordt uitgevoerd met betrekking tot het bekendmaken van een openstaande arbeidsplaats ;

3° selectie : het geheel van activiteiten dat in opdracht en op kosten van een werkgever wordt uitgevoerd met het oog op het uitbrengen van een advies nopens de geschiktheid van de sollicitanten voor één of meerdere vacatures ;

4° het bureau : de rechtspersoon of de natuurlijke persoon die als tussenpersoon voor een werkgever optreedt

om tegen betaling activiteiten in de zin van 1°, 2° of 3° uit te oefenen ;

5° de erkenningscommissie : de commissie ingesteld bij artikel 10 van dit decreet ;

6° de minister : de minister die het tewerkstellingsbeleid onder zijn bevoegdheid heeft.

— **Aangenomen.**

Artikel 3

Dit decreet is niet van toepassing op bekendmakingen in kranten en publicaties of door middel van auditieve of visuele media tenzij deze als uitsluitend of hoofddoel hebben als tussenpersoon in de zin van artikel 2, 4° op te treden.

Dit decreet is evenmin van toepassing op het Vast Secretariaat voor Werving van het Rijkspersoneel.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK II

Erkenning

Artikel 4

Zonder voorafgaande erkenning mag niemand een bureau exploiteren waarvan de activiteiten bestaan uit het hetzij outplacement, hetzij werving of selectie, noch met het oog op de uitoefening van deze activiteiten, adverteren of reclame maken.

— **Aangenomen.**

Artikel 5

§ 1. De Vlaamse Executieve bepaalt de procedure inzake de aanvraag van de erkenning en van de hernieuwing ervan.

§ 2. De erkenning wordt verleend door de minister na advies van de erkenningscommissie. Wanneer het advies niet binnen de door de Vlaamse Executieve vast te stellen termijn wordt verleend, kan de minister een beslissing nemen. Deze beslissing dient met redenen te worden omkleed.

Wanneer de minister afwijkt van het advies, dient hij zijn beslissing met redenen te omkleeden.

§ 3. De erkenning wordt verleend voor een periode van ten hoogste vier jaar en is hernieuwbaar na advies van de erkenningscommissie. Aan het bureau dat reeds minstens vier jaar ononderbroken erkend is in het Vlaamse Gewest, kan, na advies van de erkenningscommissie, een erkenning voor onbepaalde duur worden verleend.

§ 4. De verleende erkenning is niet voor overdracht vatbaar.

§ 5. Overeenkomstig de nadere regelen die de Vlaamse Executieve bepaalt, kan de minister, na advies van de erkenningscommissie, een termijn bepalen binnen welke het bureau effectief gebruik moet maken van de erkenning.

— **Aangenomen.**

Artikel 6

§ 1. Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een bureau met maatschappelijke zetel in het Vlaamse Gewest aan de volgende voorwaarden voldoen :

1° regelmatig opgericht zijn in de vorm van een handelsvereniging of een vereniging zonder winstgevend doel waarvan, blijkens de statuten, de activiteit bestaat uit het exploiteren van een bureau ;

2° indien het een natuurlijk persoon betreft, moet deze persoon de burgerrechten en politieke rechten genieten ;

3° niet in staat van faillissement of in staat van kennelijk onvermogen verkeren, noch het voorwerp uitmaken van een procedure tot faillietverklaring, noch een gerechtelijk akkoord hebben aangevraagd of verkregen ;

4° onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of beheerders bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben aan wie het uitoefenen van dergelijke functies is verboden krachtens het

Voorzitter

koninklijk besluit nr. 22 van 24 oktober 1934 waarbij aan bepaalde veroordeelden en aan de gefailleerden verbod wordt opgelegd bepaalde ambten, beroepen of werkzaamheden uit te oefenen en waarbij aan de rechtbanken van koophandel de bevoegdheid wordt toegekend dergelijk verbod uit te spreken ;

5° onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of beheerders bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben of gehad hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, aansprakelijk gesteld zijn voor de verbintenissen of schulden van een gefailleerde vennootschap, bij toepassing van de artikelen 35, 6°, 63 ter, 123 tweede lid, 7° of 133 bis van de gecoördineerde wetten op de handelsvennootschappen ;

6° onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of beheerders bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben of gehad hebben die tijdens de periode van vijf jaar, voorafgaand aan de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing van de erkenning, herhaaldelijk of op een ernstige wijze in overtreding zijn geweest op het gebied van de fiscale verplichtingen, de sociale verplichtingen of de wettelijke en reglementaire bepalingen met betrekking tot het uitoefenen van activiteiten inzake outplacement, werving of selectie ;

7° onder de bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of beheerders bevoegd om de vennootschap of de vereniging te verbinden of te vertegenwoordigen, geen personen hebben aan wie de burgerrechten en politieke rechten zijn ontnomen ;

8° voldoen aan de verplichtingen die de sociale en de fiscale wetgeving opleggen ;

9° beantwoorden aan de criteria van professionele deskundigheid die door de Vlaamse Executieve worden vastgesteld ;

10° geen activiteiten uitoefenen die zowel op outplacement als op werving en selectie betrekking hebben ; bovendien mag een outplacementbureau in zijn werking geen banden van exclusieve of overwegende aard onderhouden met een wervings- of selectiebureau en omgekeerd ;

11° geen activiteiten uitoefenen die betrekking hebben op de arbeidsbemiddeling tegen betaling zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 november 1975 betreffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling ;

12° in zijn werking geen banden van exclusieve of overwegende aard onderhouden met een uitzendbureau bedoeld in artikel 7, 1° van de wet van 24 juli 1987 betreffende de tijdelijke arbeid, de uitzendarbeid en het ter beschikking stellen van werknemers ten behoeve van gebruikers ;

13° zich ertoe verbinden de persoonlijke levenssfeer van de werknemer te eerbiedigen en de gegevens die tot de persoonlijke levenssfeer behoren, enkel te gebruiken met toestemming en in het belang van de werknemer in het kader van zijn professionele herinschakeling ;

14° zich ertoe verbinden elke informatie over de opdrachtgevende werkgever enkel te gebruiken binnen het kader van de in artikel 2, 1° tot 3° bedoelde activiteiten ;

15° zich ertoe verbinden inzage te verlenen aan de personen bedoeld in 13° en 14° betreffende de over hen opgeslagen gegevens, en hen, op hun verzoek, na beëindiging van de opdracht hun dossier terug te geven ;

16° zich ertoe verbinden de personen bedoeld in 13° en 14° op een objectieve, respectvolle en niet-discriminerende wijze te behandelen ;

17° zich ertoe verbinden onder geen beding enige vergoeding van de werknemer of de werkzoekende te aanvaarden ;

18° zich ertoe verbinden noch de aanwervings- of de ontslagbeslissing, noch de onderhandelingen daaromtrent te beïnvloeden ;

19° zich ertoe verbinden, indien het

outplacementactiviteiten betreft, zich niet te beroepen op de niet-uitvoering van de verbintenissen van de werkgever tegenover het bureau om de outplacementbegeleiding te schorsen of stop te zetten ;

20° zich ertoe verbinden, indien het outplacementactiviteiten betreft, om een ongevallenverzekering te sluiten, waarbij voor alle ongevallen, gebeurd tijdens de outplacementopdracht en op de weg van en naar de plaats waar deze wordt uitgevoerd en die niet door de ongevallenverzekering van de opdrachtgevende werkgever vergoed worden, dezelfde bescherming wordt geboden als deze welke door de arbeidsongevallenwetgeving wordt gewaarborgd ;

21° de gedragscode onderschrijven waarvan de inhoud wordt vastgelegd door de Vlaamse Executieve op eensluidend advies van de erkenningscommissie.

§ 2. Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een bureau met maatschappelijke zetel in het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest of het Waalse Gewest aantonen dat het in zijn gewest aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in § 1 voldoet.

Indien de erkenningscommissie tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, kan zij de minister adviseren een deel of het geheel van de voorwaarden op te leggen zoals bepaald in § 1.

§ 3. Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een buitenlands bureau met maatschappelijke zetel binnen de Europese Gemeenschap aantonen dat het in zijn land aan gelijkwaardige voorwaarden als vermeld in § 1 voldoet.

Indien de erkenningscommissie tot de bevinding komt dat deze voorwaarden niet gelijkwaardig zijn, kan zij de minister adviseren een deel of het geheel van de voorwaarden op te leggen zoals bepaald in § 1.

§ 4. Om erkend te worden, opnieuw erkend te worden en het te blijven, moet een bureau met maatschappelijke zetel buiten de Europese Ge-

Voorzitter

meenschap voldoen aan de voorwaarden vermeld in § 1.

Het moet daarenboven het bewijs leveren dat het in het land van herkomst activiteiten in de zin van artikel 2, 1°, 2° of 3° uitoefent.

– Aangenomen.

Artikel 7

Het bureau dat een erkenning of een hernieuwing ervan aanvraagt, moet de naam van de natuurlijke persoon of personen met woon- of verblijfplaats in België en die gemachtigd zijn het bureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen, meedelen.

– Aangenomen.

Artikel 8

De Vlaamse Executieve bepaalt welke documenten en bewijsstukken het bureau bij de aanvraag tot erkenning of tot hernieuwing ervan moet voegen.

Het bureau moet aan de erkenningscommissie alle bij komende documenten, stukken en inlichtingen verstrekken die zij nodig acht om na te gaan of de erkenningsvoorwaarden vervuld zijn.

Indien een lid van de erkenningscommissie of het bureau erom verzoekt wordt dit laatste gehoord.

– Aangenomen.

HOOFDSTUK III

Intrekking of schorsing van de erkenning

Artikel 9

§ 1. De minister kan, na advies van de erkenningscommissie, de erkenning intrekken of schorsen voor de termijn die hij bepaalt wanneer :

1° het bureau de erkenningsvoorwaarden niet meer vervult ;

2° het bureau de bepalingen van dit decreet overtreedt ;

3° de aanvrager of de personen bedoeld in artikel 6, § 1, 2° en 4°, tijdens de geldigheidsduur van de erkenning een onherroepelijke veroordeling hebben opgelopen wegens valsheid in geschrifte, gebruik van valse geschriften of wegens misdaden en wanbedrijven, bepaald bij de Titels VII en IX van boek II van het Strafwetboek, alsmede wegens één van de inbreuken bepaald bij artikel 14 van dit decreet ;

4° de erkenning verleend werd op grond van verklaringen die vals, onvolledig of onjuist worden bevonden.

De minister dient zijn beslissing met redenen te omkleden.

Wanneer de erkenningscommissie een eenparig advies uitbrengt, dient de minister dit advies te volgen. Ingeval van een niet-eenparig advies beslist de minister en deelt hij zijn beslissing mee aan de erkenningscommissie.

Het betrokken bureau wordt vooraf gehoord door de erkenningscommissie of ten minste daartoe behoorlijk opgeroepen.

§ 2. Ingeval het bureau niet langer aan de erkenningsvoorwaarden voldoet kan de minister, hetzij op het verzoek van een gewone meerderheid van de erkenningscommissie, hetzij op eenparig verzoek van de werkgeversvertegenwoordigers of de werknemersvertegenwoordigers in de erkenningscommissie, de lopende erkenning vervangen door een erkenning voor de duur van zes maanden tijdens welke het bureau het bewijs moet leveren dat opnieuw voldaan wordt aan de voorwaarden van artikel 6.

§ 3. De minister kan, na advies van de erkenningscommissie, de termijn van de schorsing verminderen met inachtneming van het bepaalde in § 1, derde lid.

§ 4. De erkenningscommissie kan de feiten die haar ter kennis komen en die wijzen op overtredingen of tekortkomingen zoals bedoeld in § 1, ter kennis brengen van de minister die de ambtenaren en beambten, aangewezen krachtens artikel 13 met een onderzoek belast.

§ 5. De in § 4 bedoelde ambtenaren en beambten stellen de erkenningscommissie in kennis van alle waarschuwingen, termijnen en processen-verbaal bedoeld in artikel 13, § 3.

– Aangenomen.

HOOFDSTUK IV

Erkeningscommissie inzake outplacement, werving en selectie

Artikel 10

§ 1. In de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen wordt een commissie voor de erkenning van de bureaus die aan hetzij outplacement, hetzij werving of selectie doen, opgericht.

De erkenningscommissie wordt belast met de taak de minister van advies te dienen omtrent de erkenning, de hernieuwing, de schorsing of de intrekking van de erkenning.

§ 2. De erkenningscommissie is samengesteld uit :

1° een voorzitter ;

2° een gelijk aantal vertegenwoordigers van de meest representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties ;

3° twee deskundigen die onafhankelijk staan tegenover enerzijds de organisaties die in de erkenningscommissie vertegenwoordigd zijn en anderzijds de bureaus bedoeld in dit decreet en waarvan ten minste één houder is van het diploma van doctor of licentiaat in de psychologie ;

4° twee ambtenaren van het Departement Economie, Werkgelegenheid en Binnenlandse Aangelegenheden van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

De voorzitter wordt gekozen onder de leden van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Er bestaat een wisselend voorzitterschap tussen de leden die de werkgevers- en de werknemersorganisaties vertegenwoordigen. Bij afwezigheid van de voorzitter neemt een lid van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen het voorzitterschap waar.

Voorzitter

De leden van de erkenningscommissie worden door de Vlaamse Executieve benoemd. Deze bepaalt tevens de nadere regelen betreffende de samenstelling en de werkwijze van de commissie.

Alleen de in het eerste lid, 2° genoemde leden zijn stemgerechtigd.

§ 3. Er is onverenigbaarheid tussen het mandaat van lid van de erkenningscommissie en de hoedanigheid van bestuurder, zaakvoerder, lasthebber of aangestelde van de in dit decreet beoogde bureaus.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK V

Toezicht

Artikel 11

Het bureau is ertoe gehouden de minister en de erkenningscommissie in kennis te stellen van :

1° de wijzigingen aangebracht in de oprichtingsakte, de statuten of de lijst van bestuurders, zaakvoerders, lasthebbers of beheerders ;

2° de wijzigingen betreffende de naam van de natuurlijke persoon of personen met woon- of verblijfplaats in België die gemachtigd zijn het bureau tegenover derden te verbinden en het in rechte te vertegenwoordigen ;

3° de stopzetting van de in artikel 2, 1° tot 3° bedoelde activiteiten. Bij de definitieve stopzetting van de activiteit wordt de erkenning geschrapt.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

Het bureau is ertoe gehouden een tekst waarin de rechten van de werknemer en de opdrachtgevende werkgever worden uiteengezet, te overhandigen aan de gegadigden of in extenso aan te plakken in de voor het publiek toegankelijke lokalen van het bureau op de plaats waar hij het best

kan worden gelezen. De inhoud van deze tekst wordt vastgesteld door de minister na advies van de erkenningscommissie.

Het bureau is er eveneens toe gehouden in zijn briefwisseling melding te maken van het erkenningsnummer en de erkende activiteit.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

§ 1. Onverminderd de plichten van de officieren van de gerechtelijke politie houden de door de minister aangewezen ambtenaren en beambten toezicht op de uitvoering van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

§ 2. De in § 1 bedoelde ambtenaren mogen bij uitoefening van hun opdracht :

1° tussen 5 en 21 uur zonder voorafgaande verwittiging vrij binnentreden in alle lokalen, woonruimtes uitgezonderd, waarvan zij redelijker wijze kunnen vermoeden dat ze aan hun toezicht onderworpen zijn ;

2° tussen 21 en 5 uur met voorafgaande toestemming van de rechter in de politierechtbank binnentreden in de in 1 bedoelde lokalen, woonruimtes uitgezonderd, voor zover er redenen zijn om te veronderstellen dat er inbreuken gepleegd zijn op de reglementering waarop zij toezicht uitoefenen ;

3° een onderzoek, een controle of een enquête instellen alsmede alle inlichtingen inwinnen die zij nodig achten om zich ervan te vergewissen dat de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan werkelijk worden nageleefd, inzonderheid ;

a) hetzij alleen, hetzij tezamen de persoon die het bureau exploiteert, zijn aangestelden of lasthebbers, als ook de werknemers of de werkgevers die een beroep hebben gedaan op het bureau, ondervragen over alle feiten die nuttig zijn voor de uitoefening van het toezicht ;

b) zich zonder verplaatsing alle documenten en stukken doen voorleggen

die bij dit decreet zijn voorgeschreven of uittreksels ervan opmaken ;

c) inzage hebben en een afschrift nemen van alle documenten en stukken die zij voor het volbrengen van hun opdracht nodig achten ;

d) tegen ontvangstbewijs alle documenten en stukken in beslag nemen die het mogelijk maken een inbreuk vast te stellen ;

4° de aanplak gelasten van de bescheiden die krachtens dit decreet moeten worden aangeplakt.

§ 3. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten hebben het recht waar- schuwingen te geven, voor de overtreder een termijn te bepalen om zich in orde te stellen en om processen-verbaal te maken.

Op straffe van nietigheid moet een afschrift van het proces-verbaal ter kennis van de overtreder worden gebracht binnen een termijn van zeven dagen na de vaststelling van de overtreding.

§ 4. De in § 1 bedoelde ambtenaren en beambten kunnen, in de uitoefening van hun ambt, de bijstand van de gemeentepolitie en de rijkswacht vorderen.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VI

Strafbepalingen

Artikel 14

Worden gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot één maand en met een geldboete van 26 tot 500 frank of met één van deze straffen alleen :

1° hij die een bureau exploiteert zonder regelmatige erkenning, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers ;

2° ieder persoon, al dan niet houder van een erkenning, die een bureau exploiteert, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers die een activiteit hebben uitgeoefend die betrekking heeft op de arbeidsbemiddeling tegen betaling zoals bedoeld in het koninklijk besluit van 28 november 1975 be-

Voorzitter

treffende de exploitatie van bureaus voor arbeidsbemiddeling tegen betaling ;

3° ieder persoon, al dan niet houder van een erkenning, die een bureau exploiteert, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers die een vergoeding vorderen van de betrokken werknemer ;

4° ieder persoon, al dan niet houder van een erkenning, die een bureau exploiteert, alsmede zijn aangestelden of lasthebbers die het krachtens het decreet geregelde toezicht verhandelen ;

5° de werkgever die wetens en willens een beroep doet op een bureau waarvan de exploitant niet in het bezit is van een regelmatige erkenning.

– **Aangenomen.**

Artikel 15

De publieke rechtsvordering wegens overtreding van de bepalingen van dit decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan verjaart door verloop van drie jaren na het feit waaruit de vordering is ontstaan.

– **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 16

De wet van 30 juni 1971 betreffende de administratieve geldboeten toepasselijk ingeval van inbreuk op sommige sociale wetten, is van toepassing op al wie in het Vlaamse Gewest een bureau exploiteert zonder regelmatige erkenning in de zin van artikel 4 van dit decreet en de werkgever die wetens en willens een beroep doet op een bureau waarvan de exploitant niet in het bezit is van een regelmatige erkenning.

Het bedrag van de administratieve geldboete is gelijk aan het bedrag vermeld in artikel 1 van de wet.

– **Aangenomen.**

Artikel 17

In artikel 4 van het decreet van 20 maart 1984 houdende oprichting van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling, gewijzigd bij het decreet van 6 maart 1991, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Artikel 4, 1° wordt aangevuld met de volgende bepaling : “De Dienst wordt gelijkgesteld met een erkend wervings- en selectiebureau. Hij is niet onderworpen aan de bepalingen van het decreet van houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest., .

2° Artikel 4 wordt aangevuld met de volgende bepaling : ”7° outplacement aan te bieden en te organiseren voor ontslagen of met ontslag bedreigde werknemers., .

De Dienst wordt gelijkgesteld met een erkend outplacementbureau. Hij is niet onderworpen aan de bepalingen van het decreet van houdende regeling tot erkenning van de outplacement-, wervings- en selectiebureaus in het Vlaamse Gewest .”

– **Aangenomen.**

Artikel 18

Dit decreet treedt in werking op de eerste dag van de derde maand volgend op die gedurende welke het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt.

– **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen donderdag om 15 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

BELEIDSNOTA Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

– 168 (BZ 1992) - Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter : Aan de orde is de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen, ingediend door de heer Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

De bespreking is geopend.

De heer Cauwenberghs, verslaggever, heeft het woord.

De heer F. Cauwenberghs, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de commissie voor Cultuur besprak deze beleidsnota op haar vergaderingen van 24 juni en 10 juli 1992 en van 26 januari 1993. De commissaris-generaal en de voorzitter van het Vlaams-Commissariaat-Generaal voor Toerisme (VCGT) waren aanwezig op deze vergaderingen.

Tijdens de eerste twee vergaderingen werden opmerkingen geformuleerd door de leden en werden een aantal bijkomende vragen gesteld aan de beleidsverantwoordelijk ken. Dit resulteerde in een uitgebreide en goed gedocumenteerde nota van de studiedienst van het VCGT. Deze nota werd integraal opgenomen in het schriftelijk verslag en kan worden beschouwd als een belangrijke aanvulling bij de eigenlijke beleidsnota.

Tijdens de derde vergadering werden er ter afronding van het debat over de beleidsnota een aantal aanbevelingen geformuleerd over het toerismebeleid in Vlaanderen in de jaren negentig. Die aanbevelingen werden door enkele leden van de commissie omgezet in een motie van aanbeveling die naar aanleiding van dit debat wordt ingediend. Over de inhoud van deze motie zal collega L. Peeters meer uitleg geven.

Deze beleidsnota moet volgens minister Weckx gezien worden in het kader van de algemene opties voor het cultuurbeleid. Het toerismebeleid hangt in Vlaanderen af van een autonome pararegionale. Deze beleidsnota werd daarom ook door het VCGT opgesteld en door de minister

Cauwenberghs

ingediend bij de Vlaamse Raad. Deze beleidsnota bevat de krachtlijnen voor de uitbouw van een volwaardig toeristisch beleid met het oog op het jaar 2000. De minister benadrukte het belang van dit toerismedebat en wijst op de nuttige ideeën die vanuit de Raad naar voren kunnen worden gebracht. Het beleid zal dan ook de nodige conclusies trekken uit dit debat.

De commissieleden sloten zich hierbij aan en bevestigden dat dit een belangrijke en goede beleidsnota is. Het economische belang van toerisme is in Vlaanderen de laatste jaren sterk toegenomen. Deze nota biedt de mogelijkheid een aantal knelpunten, waarvoor nieuwe decreten zijn vereist, onder de aandacht te brengen van de Vlaamse Raad. Zo vraagt het VCGT onder andere een decreet op de subsidiëring van gemeentelijke toerismefunctionarissen naar analogie met de cultuurfunctionarissen; ook een actualisering van de wetgeving voor de reisbureaus en het sociaal toerisme is dringend nodig.

De commissieleden hebben verder gediscussieerd over het belang van wetenschappelijk onderzoek voor het uitstippelen van het beleid. Ook over de bevoegdheden in het toerismebeleid is grondig gepraat; de volledige overheveling van bevoegdheden naar de gemeenschappen, de rol van de minister en de taak van de pararegionale VCGT kwamen ter sprake.

Over het belang van de promotie van het toerisme in Vlaanderen werd lang van gedachten gewisseld. Er werden concrete vragen gesteld over de promotie van Vlaanderen in Wallonië, de buurlanden, Scandinavië, Zuid- en Oost-Europa en de verre markten.

De commissieleden benadrukken dat vooral de troef van de Vlaamse kunststeden — met inbegrip van Brussel — moet worden uitgespeeld bij de promotie van ons land. Daarom moet de Vlaamse Gemeenschap meer aandacht besteden aan de toegankelijkheid van monumenten en musea.

Er werd ook uitgebreid gedebatteerd over de tewerkstelling in de toeristische sector. De problematiek van de werkstudenten, de deeltijdse werklozen en vormingsprogramma's voor KMO's kwamen hierbij aan bod.

Ook over de verhouding tussen het sociale en het commerciële toerisme werd uitvoerig van gedachten gewisseld. De commissie benadrukt hierbij dat erover moet worden gewaakt dat het sociale toerisme bestemd blijft voor **degenen** die het echt nodig hebben. Hetzelfde geldt trouwens voor het jeugdtoerisme. Democratisering van het toerisme betekent dat het aangeboden scala zeer breed moet zijn.

De commissie heeft ook de uitvoering van het hoteldecreet geëvalueerd en meer informatie gevraagd over de praktische toepassing ervan. Een wijziging van het decreet lijkt wenselijk om tegemoet te komen aan de praktische problemen, meer bepaald voor de sector van het plattelands- en hoevertoerisme. Er werd eveneens gepleit voor de invoering van een kwaliteitslabel voor appartementen en vakantiewoningen.

De zorg voor het evenwicht tussen economie en ecologie werd door de commissie als een uitdrukkelijke opdracht van de toeristische sector aangeduid. Aandacht moet ook worden besteed aan het alternatief toerisme, met oog voor natuur en natuurbehoud.

Na het omstandige antwoord van het VCGT op alle vragen van de commissieleden heeft de commissie gedebatteerd over het opstellen van aanbevelingen die als leidraad voor het beleid kunnen dienen. Deze aanbevelingen werden — zoals eerder reeds vermeld — door enkele leden van de commissie omgezet in een motie van aanbeveling die naar aanleiding van dit debat wordt ingediend. Over de inhoud van deze motie zal collega L. Peeters meer uitleg geven.

De voorzitter : De heer L. Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de

minister, geachte collega's, ik wil de verslaggever feliciteren voor het uitstekende werk dat hij heeft verricht. Hij heeft geïllustreerd dat de commissie voor Cultuur een grondige bespreking heeft besteed aan de toch niet onbelangrijke beleidsbrief van de minister en aan de nota van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Het uitgangspunt was de samengang tussen economie en cultuur.

Er werd vooral aandacht besteed aan het enorme economische belang van de sector toerisme en dit ondanks het feit dat dit niet altijd tot uiting komt binnen de Vlaamse Raad. De commissie probeert hieraan te verhelpen en ik benadruk dat de minister, die voor deze problematiek heel veel interesse heeft, een nieuwe dynamiek wil teweegbrengen.

De commissie meende dat een prioriteitenprogramma moest worden uitgebracht. Dit programma, dat wordt gesteund door de minister van Cultuur, moet de accenten leggen voor het beleid van de Vlaamse Raad. Ik zal ter zake samen met de hoofdindieners een motie van aanbeveling indienen. Het prioriteitschema voor toerisme bestaat uit twaalf punten. Als voorzitter van de commissie wil ik dit programma ook in naam van de indieners toelichten.

In een eerste aandachtspunt wordt gevraagd dat er blijvend middelen ter beschikking worden gesteld voor de promotie van toerisme in het binnenland. De toeristische sector in Vlaanderen vormt immers een zeer belangrijke economische factor. De aandacht voor toerisme vanuit Vlaanderen is vooral gericht naar relatief korte vakanties. De promotie naar de Franse en Duitstalige Gemeenschap mag hierbij niet verwaarloosd worden.

Naast promotie in het binnenland moet er ook promotie worden gevoerd in het buitenland. Onze buurlanden werden in dit verband zonder enige uitzondering opgesomd. De klemtoon moet vooral worden gelegd op de uitbouw van eigen Vlaamse bureaus voor toerisme. De commissieleden meenden ook dat het voeren

Peeters

van een dergelijk promotiebeleid onmogelijk is zonder samenwerkingsakkoorden. Men moet dus in de toekomst deze akkoorden blijven nastreven. Behalve de buurlanden kan er ook in andere landen promotie worden gevoerd. Er werd op gewezen dat Wenen als bruggehoofd kan fungeren voor Oost-Europa. Bovendien werd ook de nadruk gelegd op de Scandinavische landen en op steden zoals Milaan en Barcelona. Tegelijk wordt dit beleid gekoppeld aan het actieplan van de Europese Gemeenschap dat zich richt op Noord-Amerika en Japan.

Een promotiebeleid kan niet los worden gezien van een middelenbeleid. Er moet gestreefd worden naar meer eigen middelen voor het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Dit moet ondermeer gebeuren via sponsoring en joint-ventures met de privé-sector.

Daarbij werd tegelijkertijd de noodzaak benadrukt de eigendommen van het VCG te valoriseren.

Een vierde aspect van de motie van aanbeveling behandelt het decreet op de logiesverstrekkingen bedrijven. Wij vragen daarin een nauwkeurige toepassing en uitvoering van dit decreet en enige aanpassingen daaraan. Meer specifiek besteedde de commissie vrij veel aandacht aan het plattelands- en hoevetoeisme, dat in de toekomst vast en zeker een plaats hierin kan krijgen. Daarstraks bespreken wij dit decreet : het is zeer belangrijk voor de sanering en kwaliteitsverbetering van de sector.

In een vijfde punt zeggen wij dat er werk moet worden gemaakt van een kwaliteitslabel voor de verhuur van appartementen en vakantiewoningen. Dit is belangrijk voor de consument, maar ook voor het promotiebeleid dat wij in het buitenland zullen moeten voeren. Inderdaad, er bestaat in het buitenland grote vraag naar exacte, goede informatie om daarmee de consument te kunnen voorlichten.

Een zesde aspect heeft te maken met de toegankelijkheid van de toeristische

infrastructuur. Ook dit is een absolute prioriteit, waarbij speciale aandacht voor de gehandicapten wordt gevraagd.

Vervolgens en ten zevende is er de nadruk op de samenwerking tussen de overheid en privé-initiatief. Dit punt werd reeds aangeraakt waar het zoeken naar de middelen en het uitbouwen van joint ventures ter sprake kwam, net zoals het zoeken naar sponsoringovereenkomsten. Die samenwerking mag ook verder gaan, ze is zeker nodig voor de uitbouw van de infrastructuur, de gezamenlijke promotie en het uitbouwen van het toeristisch product.

Niet onbelangrijk is ten achtste de mogelijkheid tot interdepartementale samenwerking. Er zijn inderdaad raakvlakken met tal van terreinen : milieu, ruimtelijke ordening, economie en cultuur. Daarbij ligt het accent toch wel speciaal op de milieuvriendelijkheid die centraal moet staan bij de verdere uitbouw van het beleid. Volgens ons moet hier meer en meer worden gestreefd naar samenwerking met de geëigende organen, adviesraden en departementen.

In het negende punt komt de band Vlaanderen-Brussel aan de orde. Dat is voor u niet onbelangrijk, mijnheer de minister, net zoals het voor de commissieleden niet onbelangrijk was. Voor het geheel van het toerisme in onze Gemeenschap is Brussel, hoofdstad van Europa en van Vlaanderen, belangrijk als attractiepool. Dit moet meer en meer worden benadrukt en een centraal gegeven vormen in geheel het promotiebeleid.

Het tiende punt behandelt het cultuurtoerisme, één van de belangrijkste aantrekkingspolen van het toerisme in Vlaanderen. Daarbij wordt speciaal de nadruk gelegd op en aandacht gevraagd voor de Vlaamse kunststeden en het grote belang van de musea, dit voor het beleid ter zake.

Vervolgens hebben we het over de kwaliteit van de tewerkstelling in de toeristische sector. Dit is een probleem waarrond reeds heel wat te doen is geweest. De materie behoort

niet onmiddellijk tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad, maar uit de discussie in de commissie bleek ze de leden toch nauw aan het hart te liggen. De tewerkstelling in deze sector is een zeer belangrijk gegeven. Er moet dan ook worden geijverd voor een volwaardig sociaal statuut voor de werknemers. Wij vragen hierbij zeker en vast speciale aandacht voor de werkstudenten.

In een laatste punt stelt de motie van aanbeveling dat het sociaal toerisme belangrijk is voor het garanderen van het recht op vakantie voor iedereen. Dit recht op vakantie moet worden gegarandeerd en het sociaal toerisme moet daarom worden gepromoot. Het moet bovendien voldoende middelen ter beschikking krijgen om uit te groeien tot een volwaardig alternatief voor de commerciële sector.

Collega's, ik denk dat wij op deze manier het economisch en cultureel belang van het toerisme hebben benadrukt. De discussie werd zeer dikwijls uitgebreid, waardoor we terecht kwamen in het spanningsveld tussen economie en cultuur. Ik vind echter dat wij met deze motie, met deze beleidsbrief, met deze prioriteiten en met dit twaalfpuntenprogramma in ieder geval hebben bewezen dat dit spanningsveld kan worden overbrugd en weggewerkt. Er kan dan eerder in de richting van een aanvullend beleid worden gewerkt. Wij hopen dan ook dat de minister, de commissie, de Vlaamse Raad en het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme een optimale uitvoering zullen kunnen geven aan dit twaalfpuntenprogramma.

De voorzitter : De heer Cauwenberghs heeft het woord.

De heer F. Cauwenberghs : Mijnheer de voorzitter, de heer Peeters heeft de motie van aanbeveling toegelicht. Deze motie werd blijkbaar niet officieel ingediend. Ik wil dit dan ook bij deze gelegenheid doen. Als het reglement het toelaat, zou ik ze bovendien verder willen afhandelen zodat we er over kunnen stemmen. Ik geloof dat het reglement voorziet dat er vijf dagen moeten verstrijken voor er kan worden gestemd ? Kan u mij zeggen

Cauwenberghs

of wij deze motie bij de bespreking van de beleidsnota kunnen **afhandelen** en er dan donderdag over **stemmen** ?

De voorzitter : De bespreking kan doorgaan, maar voor de stemming moeten we vijf dagen wachten. Ik citeer even artikel 56 punt 5 van het reglement : Over een motie spreekt de Raad zich uit in de meest nabije openbare vergadering waarvoor hoofdelijke stemmingen zijn **geagendeerd** en na verloop van ten minste vijf dagen vanaf de indiening ervan bij stemming uit, in voorkomend geval na de indiener en een spreker per fractie respectievelijk met een maximumsprektijd van 10 minuten en 5 minuten te hebben gehoord. Einde citaat.

De heer L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, ik denk dat er eigenlijk geen probleem is. Het twaalfpuntenprogramma dat bij motie zal worden ingediend, is integraal opgenomen in het verslag. Het is trouwens identiek dezelfde tekst die wordt overgenomen als motie van aanbeveling. Ook tijdens de commissiebesprekingen werd daarover geen enkele opmerking gemaakt.

De voorzitter : Ik stel voor dat de Vlaamse Raad zich donderdag, voor de hoofdelijke stemmingen, zou uitspreken om al dan niet over die motie te stemmen.

Mevrouw Tyberghien heeft het woord.

Mevrouw M. Tyberghien-Vandebussche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, iedereen is het er over eens dat het toerisme in de geïndustrialiseerde westerse landen een gevestigde, groeiende economische en culturele betekenis aan het verwerven is.

De Belgische kuststeden en de Vlaamse kunststeden kunnen zelfs fier zijn over een aanzienlijke traditie. Doch, in het geheel van het Westvlaams toerisme vormt de Belgische kust veruit het belangrijkste onderdeel. Als vertegenwoordiger

van een kustarrondissement zou ik hierop dieper willen ingaan. Toeristische planning, produktieverbetering, produktievernieuwing en marketing zijn drie troeven die naar het jaar 2000 toe moeten worden opgepoetst.

Daarbij komt dat de invloed van de Chunnel op het toerismeverkeer een nieuw gegeven is dat heel wat impact zal hebben op het toerisme en de mobiliteit, vooral in onze kuststreek, maar ook in het binnenland.

Daarover wil ik in het debat enkele bedenkingen maken, aangezien dit thema nog maar weinig aan bod kwam.

De Chunnel is een nieuw, rechtstreeks raakpunt van het vaste land met Groot-Brittannië. Het is een verbinding van 321 miljoen inwoners van de grote continentale markt en 60 miljoen inwoners van de Britse markt. Deze verbinding brengt op slag onze kuststrook, onze Westhoek en het Vlaamse land in een centrale ligging in het Europa van morgen.

De bereikbaarheid via de verschillende toegangswegen naar de Chunnel zal mee bepalend zijn voor de toekomstige economische ontwikkeling, waarvan toerisme een belangrijk onderdeel is. Het toerismeverkeer zal in elk geval voor een groot deel door onze kuststreek gebeuren. De prognoses terzake spreken over 28 miljoen passagiers in het eerste jaar, stijgend tot 43 miljoen in 2003 en tien jaar later zullen dat er 56 miljoen zijn.

Daarnaast is er nog het groeiend vrachtverkeer, 15 miljoen ton vracht zal over tien jaar oplopen tot 27 miljoen ton.

Op basis van deze prognoses zullen zich enorme verkeersstromen ontwikkelen die het beeld van onze kuststrook in de toekomst mee zullen bepalen.

De grote aantrekkingskracht van de zee kust voor de Britse zomertoerist is bekend door het aantal overtochten van het ingescheept verkeer.

De bij komende mogelijkheden langs de tunnel zullen dan ook aanleiding

geven tot een bijzondere verhoging van het transittoerisme aan de westkust. Voor velen kan de Belgische kust een tussenverblijf worden op weg naar het Zuiden of vanuit de Benelux, Duitsland en de Scandinavische landen, ook naar Groot Britannië.

Onze kuststeden mogen niet verstikken in dit succes. Om hieraan te voldoen zal dringend moeten worden gezorgd, zowel voor kwalitatieve als kwantitatieve uitbreiding van onze hotelsector. Ook andere vormen van logies, zoals bijvoorbeeld het **hoevetoerisme**, moeten dringend worden in overweging genomen.

Het openstellen van de Kanaaltunnel zal de toeristische druk op de westkust enorm versterken, zodat dringend werk dient te worden gemaakt van een degelijke toeristische planning. In welke mate men deze druk zal kunnen verdragen, zal de meest dwingende vraag zijn van alle beleidsverantwoordelijken. De bereikbaarheid van de kust, de ontwikkeling van een kwalitatief toerisme en de toeristische mobiliteit in relatie tot de draagkracht en de ruimtelijke morfologie van de streek moeten de uitgangspunten blijven van elke planning ter zake. De leefbaarheid, ook tijdens het druk seizoen, moet **prioritaire** aandacht krijgen. Indien de toeristische sector hiervoor niet voldoende aandacht heeft, zal de attractiviteit van het produkt snel afnemen. De kust moet kiezen. De vraag rijst nog steeds welke strategie zal worden gevolgd om de vloed van mensen en verkeer op te vangen. Hiervoor moet een duurzame oplossing worden gevonden.

Dat het Westvlaams economisch studiebureau zich hierop voorbereidt, is inmiddels genoegzaam bekend. Uiteraard wordt gepleit om absolute prioriteit te geven aan het behoud van het natuurlijk attractief apparaat en van het cultureel erfgoed. Te dien einde zullen gezamenlijke inzet, overleg en waakzaamheid op alle beleidsniveaus onontbeerlijk zijn. Het moet mogelijk zijn de mozaïek van badplaatsidentiteiten te behouden en de band tussen de kust en het achterland te vernauwen.

Tyberghien-Vandenbussche

Hoewel de ruimtelijke impact indirect is, zal moeten worden gestreefd naar een uitgesproken vakantiespreiding op de binnenlandse markt en zal de verblijfstoerist moeten worden beschermd tegenover een te overweldigend ééndagstoerisme. Specialisatie per badplaats is wenselijk. Bovendien moet dit consequent gepaard gaan met een aangepaste structuur. Dit is niet uitsluitend het werk van West-Vlaanderen.

Daaraan gekoppeld is, volgens het Westvlaams economisch **studiebureau**, marketingplanning zeer belangrijk. Er moet worden gedacht aan een plan op middellange termijn, waarin de globale richting van het marketingbeleid wordt aangegeven. In dat verband denk ik zowel aan de aard van de producten, de keuze van de markten als de hoofdlijnen van de distributie en het **communicatiebeleid**.

Toerisme 2000 is een uitdaging, gezien de bestaande infrastructuur van het logies-aanbod in al zijn verscheidenheid, door de nieuwe toevoer tot de tunnel mede tot keuzen en beslissingen zal worden gedwongen.

Nog steeds echter rijst de hamvraag in verband met de analyse van de toeristische vraag, die de indicaties zal moeten geven voor de komende toeristische ontwikkeling en groei.

Ook de prognoses voor het **groeir**time, de externe omstandigheden, factoren van marktontwikkeling en bewegingen op de binnenlandse markt moeten worden geanalyseerd ; de maatschappelijke trendbewegingen, zoals vrije tijdsbesteding, en hun relatie met het toerisme mogen hierbij niet uit het oog worden verloren.

Mijnheer de minister, ik vernam graag iets meer over de initiatieven, onderzoeken en studies over de invloed van de Chunnel op het toeristische gebeuren, die in opdracht van het beleid lopen of in de nabije toekomst worden gepland.

Iedereen die bekommerd is voor meer toerisme voor meer mensen,

zoals in de beleidsnota staat, weet dat artikel 3 van de taakomschrijving van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme meer dan ooit bepalend zal zijn voor de toekomst. Het is een moeilijke, maar boeiende opdracht om de prioriteiten uit te stippen en uit te voeren. Elk ondernemer weet uit ervaring dat om **competitief** te blijven op de markt zijn product bestendig kritisch moet worden geëvalueerd op zijn marktwaarde en dat hij niet mag aarzelen om het aan te passen en zelfs helemaal te vernieuwen. Dit geldt ook voor het toeristisch product ; overleg met en medewerking van de hele toeristische sector zijn hier aangewezen.

Vlaanderen in het algemeen en de kuststreek in het bijzonder volgen uw planmatig beleid, verwachten dat u zich flexibel aanpast aan deze nieuwe ontwikkelingen en kijken met vertrouwen uit naar de eeuwwisseling die een hoopvolle toekomst voor het toerisme belooft te brengen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik zal de vergadering om 11.30 uur moeten verlaten en had graag geweten welke procedure zal worden gevolgd voor de behandeling van het voorstel van motie van aanbeveling. Voor zo ver ik weet, is die motie nog niet officieel ingediend. Zelf beschik ik slechts over een niet verbeterde drukproef.

De voorzitter : Deze motie is aangekondigd.

De heer A. Denys : Mijn fractie wil wel een afwijking van het reglement toestaan zodanig dat donderdag aanstaande over deze motie kan worden gestemd. Toch zou het handiger zijn een voorstel van resolutie in te dienen en er de hoogdringendheid voor te vragen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, mijn voorstel was om donderdag bij de hoofdelijke stemming aan de Raad te vragen zich uit te spreken over het al dan niet behandelen van dit voorstel van motie.

De heer A. Denys : Mijnheer de

voorzitter, zou het toch niet beter zijn om een voorstel van resolutie in te dienen en het vandaag eens te worden over de hoogdringende behandeling ervan, zodat er donderdag zeker kan worden gestemd ?

Wat is de precieze bedoeling van die motie ? Ik zou dat graag weten, want mijn fractie wil graag amendementen voorbereiden. We kunnen de drukproef als basistekst nemen.

Als het dat is wat de indieners verlangen, zullen wij de hoogdringendheid graag aanvaarden, zodat niet tot de volgende openbare zitting moet worden gewacht.

Als het Vlaams Blok en de VLD het daarover met u eens zijn, kan zijn, kan dit toch op deze manier worden geregeld ?

De voorzitter : De heer Verreycken heeft het woord.

De heer W. Verreycken : Mijnheer de voorzitter, in stel voor om, indien het reglement het toelaat, met een voorstel van resolutie te werken. Zo kan worden voorkomen dat donderdag een stemming over het reglement wordt georganiseerd. Het lijkt mij dat het reglement zelf niet aan een stemming mag worden onderworpen. Wij kunnen hier niet bij stemming beslissen dat wij het reglement terzijde zetten. Indien een motie vijf dagen bezinningstijd nodig heeft, zullen de opstellers van het reglement daar wel hun redenen voor hebben gehad. Ik stel dus voor het reglement volledig na te leven en eventueel gebruik te maken van een uitwijkmogelijkheid door een voorstel van resolutie. In zoverre kan ik de heer Denys volgen.

De voorzitter : Mijnheer Denys, het reglement voorziet in een motie van aanbeveling als afsluiting van de bespreking van een beleidsnota en niet in een resolutie.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wens geen precedenten te creëren. Ik zoek alleen een oplossing om het reglement na te leven en toch een uitwegmogelijkheid te vinden.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, wij hadden voor dit onderwerp oorspronkelijk gedacht aan een voorstel van resolutie. Na raadpleging van het reglement bleek dat er na een beleidsbrief een motie van aanbeveling moet worden ingediend. Wij hebben dan beslist de twaalf punten die tijdens de commissievergaderingen grondig zijn uitgepraat — en waarop niemand van uw fractie aanwezig was, mijnheer Denys — op te nemen in het verslag zodat alle leden er tijdig kennis konden van nemen. Wij vragen niet dat er donderdag absoluut wordt gestemd. Wij vragen alleen dat de Vlaamse Raad zich schaaft achter het prioriteitenprogramma dat blijkt uit de beleidsbrieven van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en van de minister. Het tijdstip van de stemming is voor ons niet echt belangrijk.

Minister H. Weckx : Mijnheer de voorzitter, ik maak gebruik van deze onderbreking om het bureau van de Vlaamse Raad een suggestie te doen. Ik meen dat het nodig is dat het bureau zich buigt over het probleem van de beleidsbrieven die worden besproken en die uitmonden in een motie van aanbeveling of een resolutie. Is het niet mogelijk deze procedure vast te leggen? De situatie is natuurlijk een beetje verwarrend. Er was in de commissie gedurende drie vergaderingen een discussie over een beleidsbrief waaruit twaalf concrete punten van aanbeveling zijn gekomen voor de regering en voor het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme. Voor het geheel van het debat is het toch logischer, hoewel ik er mij van bewust ben dat dit volgens het reglement in de praktijk iets moeilijker ligt, daarmee te eindigen en onmiddellijk te stemmen. Bij een onderbreking van een of twee weken ontstaat er een zekere kloof tussen het debat en de normale afsluiting ervan. Wij kunnen dit probleem vandaag moeilijk oplossen. Ik stel vast dat er verschillende fractievoorzitters aanwezig zijn en ik vraag hen dit probleem in het bureau aan te kaarten.

De voorzitter : Als ik de heer Peeters goed heb begrepen, wordt er niet gevraagd bij hoogdringendheid te stemmen over de motie. Volgens het reglement gebeurt dit dan bij de eerstvolgende stemmingen in openbare vergadering.

Wij zullen dit probleem ter sprake brengen in het bureau. Inmiddels kunnen wij onze werkzaamheden gewoon voortzetten en tijdens de eerstvolgende stemmingen in openbare vergadering stemmen over de motie.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer J. Van Hauthem : Mijnheer de voorzitter, ik meen toch dat het reglement bepaalt dat men ten allen tijde een voorstel van resolutie kan indienen en de hoogdringendheid ervan kan vragen. Dit is misschien niet de meest aangewezen formule, maar de procedure in verband met beleidsbrieven kan hierdoor enigszins worden omzeild. Het is niet de eerste keer dat dit probleem aan bod komt. Bij het migrantendebat werd ook een voorstel van resolutie ingediend en daarover werd onmiddellijk gestemd.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet waarom de heer Peeters is gekant tegen een voorstel van resolutie. Wij wensen geen moeilijkheden te maken, wij vragen alleen maar de tekst in de vorm van een voorstel van resolutie.

De voorzitter : Dit kan niet volgens het reglement.

De heer A. Denys : Leden kunnen te allen tijde een voorstel van resolutie indienen en de spoedbehandeling vragen. Dat heeft niets met een debat over een beleidsbrief te maken. Wat is nu het voordeel van een voorstel van resolutie?

De voorzitter : Ik belet u niet een voorstel van resolutie in te dienen.

De heer A. Denys : Ik vraag alleen maar een concrete afspraak, zodat we weten wanneer we kunnen stemmen.

De voorzitter : Aangezien men blijkbaar afstapt van de hoogdringend-

CVP-Raadslid F. Cauwenberghs, mede-indienaar van de motie van aanbeveling van de meerderheidsfracties over de Beleidsnota Toerisme in Vlaanderen

Voorzitter

heid, zullen wij tijdens de eerstvolgende openbare vergadering kunnen stemmen.

De heer Cauwenberghs heeft het woord.

De heer F. Cauwenberghs : Ik dring niet verder aan op die **hoogdringendheid**, aangezien het debat nu toch aan de gang is en wij in de commissie uitvoerig over het onderwerp hebben kunnen praten. Het debat kan zijn gewone gang gaan.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer de voorzitter, volgens het reglement kan alleen een motie van aanbeveling worden gekoppeld aan een **beleidsbrief**. Net zoals de heer Denys zijn wij voorstander van een strikte toepassing van het reglement. Wij hebben terzake de diensten van de Vlaamse Raad geraadpleegd en die hebben de motie van aanbeveling aangeraden. De **hoogdringendheid** hoeft voor ons niet.

De voorzitter : De heer De Clerck heeft het woord.

De heer S. De Clerck (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, in de commissie is zeer uitvoerig ingegaan op de problematiek van het toerismebeleid, dat hebben wij gehoord van verslaggever Cauwenberghs. Ook collega Tyberghien heeft bepaalde elementen aangehaald die ik ten volle onderschrijf. Dit belet niet dat ik de bijzondere aandacht van de minister vraag voor een drietal aspecten waar door tussenkomst van de Vlaamse regering tot een verbeterde aanpak van het toerismebeleid kan worden gekomen.

In eerste instantie wil ik ook aandringen op wat vermeld is in het punt 8, namelijk de vraag tot interdepartementale samenwerking. Het is duidelijk dat alles valt of staat met samenwerking tussen de diverse niveaus en de diverse beleidsterreinen. Het toerismebeleid kan niet worden losgekoppeld van het aspect ruimtelijke ordening en het aspect cultuur. Wij

hebben deze morgen al de problematiek van campings en dergelijke meer besproken. Toen is ook al gebleken dat een organisatie van die sector geen zin heeft zonder dat gelijktijdig ruimtelijke ordening en cultuur worden aangepakt.

Het Structuurplan Vlaanderen wordt verder uitgebouwd, maar per provincie en dikwijls per subregio's worden ook structuurplannen opgemaakt. Wij pleiten er ten eerste voor dat door tussenkomst van de regering alle mogelijke aandacht wordt besteed aan de combinatie van de elementen toerisme en ruimtelijke ordening.

Wij pleiten ervoor dat de regering er zou voor zorgen dat het toerisme niet losgekoppeld wordt van het aspect ruimtelijke ordening, wat gevolgen moet hebben voor het vergunningenbeleid. Heel wat KMO's of andere bedrijven actief in de toeristische sector zijn begaan met de vraag of ze nog een vergunning zullen krijgen en desgevallend voor wat precies en voor welke termijn. Het is nogal evident dat een gunstig klimaat voor de toeristische sector waarin investeringen kunnen worden gepland, te maken heeft met een vergunningenbeleid. De CVP-fractie vraagt dit aspect niet uit het oog te verliezen.

Mijnheer de minister, als minister van Cultuur, zult u wel weten hoe belangrijk voor het toerisme de cultuur is, of ze nu uitgaat van het gemeentelijk, provinciaal of federaal niveau. De voorbereiding voor de manifestatie Antwerpen Cultuurstad 1993 is een poging in de goede richting. Maar we zouden het op prijs stellen mocht het culturele beleid meer belang hechten aan de internationale uitstraling van Vlaanderen. Wij moeten er systematisch naar streven om de culturele identiteit van Vlaanderen, die overigens niet gering is, in het buitenland bekend te maken zodat de buitenlandse toeristen zich meer en meer geroepen voelen van ons cultureel erfdeel te komen genieten. In verband met de samenwerking tussen de verschillende niveaus, rijst de vraag naar de wijze waarop wij ons in het buitenland bekend maken. De motie van aanbeveling zegt

ter zake dat wij Vlaamse toerismebureaus moeten oprichten. Een georganiseerd optreden in het buitenland is natuurlijk ideaal, maar ook hier vraag ik dat al wie met extern beleid te maken heeft, hierbij zou worden betrokken.

In het kader van het Sint-Michielsakkoord worden besprekingen gevoerd met betrekking tot de overheveling van de handelsattachés van het nationale naar het regionale niveau.

De Vlaamse Dienst voor Buitenlandse Handel is in volle expansie. Vlaanderen is bezig met het uitbouwen van een volwaardig beleid op buitenlands vlak. Ook het toerisme moet kaderen in deze globale visie.

Ten slotte wil ik de bijzondere aandacht vragen voor de plaats van de KMO's in de toeristische sector. Het toerisme wordt sterk ondersteund door talloze kleine bedrijven, zoals de camping- en hoteluitbaters en de reisbureaus. Op het vlak van de infrastructuur en van de wetgeving op het logiesverstrekkende bedrijf moet bijzondere zorg worden besteed aan de begeleiding van de kleinere hotels zodat zij zich in regel kunnen stellen met de nieuwe wetgeving. Zij hebben immers recht op inspraak bij het uitstippelen van het beleid inzake toerisme.

In de KMO's bestaat behoefte aan vorming en begeleiding van al degenen die via hun beroepsuitoefening betrokken zijn bij het toerisme. Wij stellen vast dat er in deze beleidsnota te weinig wordt gesproken over de opleiding en dat er onvoldoende wordt verwezen naar het VIZO, de sector van de centra voor middenstandsopleiding, die nu reeds instaan voor de opleiding in tal van beroeps-categorieën maar hun activiteiten in de toekomst, in samenwerking met het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, nog zouden kunnen uitbreiden.

In uitvoering van de motie van aanbeveling pleiten wij ervoor dat er specifieke aandacht zou worden besteed aan de interdepartementale samenwerking, aan de wijze waarop wij ons profileren in het buitenland en de

De Clerck

mogelijke integratie van de inspanningen die op dat vlak worden gedaan en ten slotte voor de KMO's, in het bijzonder inzake de opleiding van de zelfstandigen en de kleine bedrijven in de toeristische sector. **(Applaus)**

— **De heer Vanvelthoven, voorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op**

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord

De heer F. De Man (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan mijn uiteenzetting kort houden. De beleidsnota bevat zoals steeds veel goede voornemens, die wij beamen maar die reeds gedurende verscheidene jaren worden herhaald.

Toch wil ik enkele kanttekeningen maken. Er wordt beweerd dat het toerisme een gemeenschapsmaterie is. Een aantal deelbevoegdheden inzake het toerisme, zoals de vestigingsvoorwaarden van de reisbureaus en de bescherming van de reiziger, worden nog steeds door de nationale overheid opgeëist.

In het kader van de staatshervorming zullen ook deze bevoegdheden worden geregionaliseerd. De Vlaamse Raad moet initiatieven nemen opdat de totaliteit van de bevoegdheid inzake toerisme, inclusief de restbevoegdheden, aan de Vlaamse Gemeenschap wordt toegewezen.

De reglementering laat momenteel trouwens nog heel wat te wensen over. Het recente voorbeeld van TC-Travel bewijst dit duidelijk. Ondertussen zijn heel wat verbruikers de dupe van deze toestand. Ik vraag mij af hoe een dergelijke verdachte firma ooit een operatorvergunning heeft kunnen bekomen.

Alle bevoegdheden moeten hoe dan ook naar Vlaanderen worden overgeheveld. De komende weken of maanden zullen wij hierover ongetwijfeld meer vernemen.

Inzake de promotie van het Vlaams

Gewest klaagt men zoals steeds over te beperkte middelen. Dit is correct : het krediet voor de promotie van toerisme in Vlaanderen is niet bepaald groot.

Ik stel voor het netto rendement van het toerisme te bepalen voor onze gemeenschap. Een bepaald percentage van dit rendement moet dan worden voorbehouden voor de promotie van het toerisme in Vlaanderen.

Men moet er uiteraard voor zorgen dat het krediet alleen wordt besteed voor Vlaanderen. Er mag niet opnieuw de mogelijkheid worden geschapen tot transfers van grote bedragen naar de Franstalige Gemeenschap.

Wij hebben ook vragen bij de samenwerking met OPT, vooral wanneer het Commissariaat-Generaal zelf toegeeft dat deze samenwerking in sommige gevallen en op bepaalde ogenblikken heel broos is. Vlaanderen moet dan ook stilaan denken aan de geleidelijke uitbouw van Vlaamse bureaus. Doen we dit niet in de zogenaamde verre landen, dan zou er toch een aanvang kunnen worden gemaakt in de buurlanden. Als Denemarken en Ierland dit kunnen, moet Vlaanderen, dat economisch en demografisch sterker is, dat zeker kunnen.

Ik heb nog een korte opmerking bij de toespitsing op Oost-Europa. Men spreekt over bruggehoofd Wenen en het werven van toeristen in Oost-Europa. Ik kan wel begrijpen dat men probeert toeristen te lokken uit Beieren of Denemarken, want zij kunnen dit betalen, maar waarom maakt men promotie bij de weinig bemiddelde Oosteuropiaan ? Dit is ons een raadsel. Misschien — en dit is maar een grapje — wil men op die manier de Ladadiesen de weg tonen naar Vlaanderen ? Ik vrees echt dat men nu zijn pijlen verschieft.

Bij het eeuwige verhaal van het sociaal toerisme hebben we uiteraard vragen. Het sociaal toerisme kadert in het zogenaamde **herverdelingsmechanisme** waarin ons land zo uitblinkt en waardoor vooral de Vlaamse burger extra zwaar wordt belast om hem

daarna geschenken te geven. Men geeft hem dus geschenken met zijn eigen geld.

Het voordeel is uiteraard dat de zuilen en de politiek gelieerde vrienden er wel bij varen en dat er hier en daar wat blijft hangen. Of het geld nu gaat naar de Blauwe Distel of de Rode Anjer, de zuilen worden bevoordeeld door dit systeem.

De kampeersector behoort volgens ons tot het echte sociaal toerisme. Het decreet dat thans wordt besproken in de Vlaamse Raad is dan ook op zijn tijd ingediend.

Ten slotte nog twee aspecten waarvoor de minister politiek noch persoonlijk verantwoordelijk is. Men promoot onze kunststeden. Dat zijn in het algemeen grote steden en worden op het ogenblik gekenmerkt door heel wat straatcriminaliteit. Enkele van mijn Scandinavische vrienden bijvoorbeeld werden in Brussel overvallen en kan ik nog heel moeilijk overtuigen om onze Vlaamse hoofdstad nogmaals te bezoeken.

Mijnheer de minister, u zal allicht antwoorden dat dit probleem geen Vlaamse materie is, maar behoort tot de Belgische bevoegdheden.

Het volgende probleem kunt u wel aankaarten in de Vlaamse regering : vooral in de kunststeden zou meer moeten worden geopteerd voor verkeersvrije centra. Gent en Brugge zijn toch belangrijke voorbeelden. Het is volgens ons belangrijk om het kunsttoerisme uit onze buurlanden, en zelfs uit Noord-Amerika en Japan, te promoten. **(Applaus bij het VB)**

De voorzitter : De heer Ramoudt heeft het woord.

De heer D. Ramoudt (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, Vlaanderen heeft dringend een toeristisch actieplan nodig waarin de infrastructuurontwikkeling, strategie, onthaal en promotie in een **marketingplan** worden gerealiseerd en waarbij men in de eerste plaats uitgaat van een aantal noden van de regio's en de toerist.

Ramoudt

Er moet worden afgestapt van het huidige toeristisch beleid dat is gebaseerd op de inbreng van de belangengroepen, zoals sociaal toeristische organisaties, dit wil zeggen koepelorganisaties van VZW's, van vakbondcentrales en mutualiteiten, beroepsverenigingen van hotels, reisbureaus, campings enzovoort. In het huidige bestel staan de noden van de zuilen centraal, niet deze van de toerist en de regio.

De basisfilosofie van een modern toeristisch beleid moet worden gebaseerd op de dienstverlening aan de toerist en de leefbaarheid van het toeristisch bedrijfsleven.

Primordiaal is de degelijke dienstverlening van de respectievelijke toeristische diensten in functie van de gebruiker, in casu de toerist en de inwoner van de gemeente. Zij moeten in het gemeentelijk kantoor een brede waaier toeristische informatie over Vlaanderen kunnen vinden. Het binnenlands toerisme vormt immers ongeveer 80 percent van het cliënteel.

Bij die dienstverlening moet een grotere doorzichtigheid worden gehanteerd opdat de informatiestroom zo objectief en efficiënt mogelijk de geïnteresseerden bereikt. Daartoe moet de taakverdeling in de verschillende diensten fundamenteel veranderen.

Het onthaal en de begeleiding van de toerist moeten worden geoptimaliseerd. De toerist moet immers op elk moment duidelijk weten welke informatie hij in het kantoor kan vinden. Derhalve moet de informatie tijdens het weekend en de vakantieperiode steeds te zijner beschikking te zijn.

Een ander element dat het beleid kan stimuleren, is de decentralisatie van de dienstverlening. De informatie moet uiteraard zo dicht mogelijk voor de gebruiker bereikbaar zijn. Momenteel worden een aantal taken door provinciale federaties waargenomen, daar waar op het lokale vlak beter aan de noden van de toerist kan worden beantwoord. Ik denk bijvoorbeeld aan hotelboekingen en de

geïnformateerde doorsturing van gegevens.

Mijnheer de voorzitter, een ander aspect van een degelijk toeristisch beleid is een degelijke opleiding en motivering van het personeel dat in die sector is tewerkgesteld.

Vandaag de dag is dit spijtig genoeg nog steeds niet het geval. **Nepstatuten** en onvoldoende betaling van de personen die in de sector tewerkgesteld zijn alsmede de aanwerving van niet gekwalificeerd personeel dragen zeker niet bij tot een degelijke kwalitatieve uitbouw van de sector. Daarenboven **kaderen** veel initiatieven niet steeds in een geconcentreerde actie en zijn ze niet aangepast aan de ondersteuning van de toeristische sector.

Teneinde in deze toestand verbetering te brengen, is een grotere privatisering van de toeristische dienstverlening zoals dit overigens in Nederland reeds gebeurt, noodzakelijk.

Met verschillende gemeenten kan een toeristisch actieplan op middellange termijn worden goedgekeurd op basis van een financiering volgens het principe één frank van de overheid, één frank privé-inbreng. Door middel van een convenant kan een vrijwillige bijdrage uit de privé-sector worden bekomen, samen met de vermindering van allerlei toeristische taksen. Dit impliceert uiteraard een grotere betrokkenheid van de **privé**-sector en zelfs medebeheer.

Mijnheer de voorzitter, een ander probleem van de toeristische sector dat van imperatief belang is, is uiteraard de promotie zelf van onze toeristische sector. Daarbij moet een duidelijk onderscheid worden gemaakt tussen de interne promotie dat wil zeggen enerzijds het binnenland en anderzijds het buitenland.

Intern moeten de produkten via een duidelijke en strikte coördinatie naar onze regio's worden aangebracht. Ten alle prijze moet men overlapping vermijden. De imago-vorming is eigenlijk nog braakliggend terrein. Het VCGT slaagt er tot op heden nog steeds niet in zijn werking aan de

consument belastingbetaler bekend te maken, in tegenstelling tot bijvoorbeeld het Bloso.

Via Vlaanderen Vakantieland worden waardevolle initiatieven genomen. Dat is echter onvoldoende. De burger weet zelfs vaak niet dat hij logeert in centra die door subsidiëring of volgens volledige toelage van het VCGT tot stand kwamen. Items zoals vakantiespreiding behoren niet tot het werkterrein van het VCGT.

Daarenboven worden bijvoorbeeld de beslissingen van de raad van bestuur, zoals de nieuwe **erkenningcriteria** van VVV en toeristische diensten via de pers niet bekend gemaakt. Daarentegen slagen provinciale federaties erin om op een veel degelijker en meer adequate wijze hun beslissingen en standpunten via de pers te vertolken.

Deze situatie ergert mij omdat het VCGT uiteindelijk toch een efficiënte spreekbuis zou moeten zijn voor één van onze belangrijke economische sectoren.

Het ontbreekt het VCGT duidelijk aan een degelijk uitgebouwde dienstontwikkeling binnenlands toeristisch produkt. Het enige wat wel gepromoot wordt, is de dienststatuten en investeringen ten behoeve van de toeristische zuilvorming en een aantal enge sectoren. Het VCGT is veel te passief, het houdt zich voornamelijk bezig met het aanbod dat voor handen is, daar waar een actieve produktontwikkeling en de promotie daarvan imperatief is.

Mijnheer de voorzitter, de belastingsdruk op de toeristische sector neemt angstaanjagende proporties aan. De belastingsdruk op de toeristische sector is een van hoogste in ons land en toch spreekt de minister in zijn beleidsnota over de invoering van een contributie van het toeristisch bedrijfsleven. De druk verhoogt constant. De toerist wordt belast op zijn vakantiegeld en de uitbater rekent andere lasten door naar de toerist. Daarenboven verschilt de belastingsdruk van gemeente tot gemeente en kent men stijgingen van meer dan 100 percent per jaar.

Ramoudt

Als voorbeeld kan de kampeerbelaasting te Middelkerke worden aangehaald. Het hoeft geen betoog dat de wildgroei aan Vlaamse, provinciale en lokale belastingen nefaste gevolgen kan hebben voor de sector. Daarom moeten wij trachten belastingen zo lokaal, zo doorzichtig en zo laag mogelijk te houden. In extreme gevallen moet men op kampeerterrainen zelfs een plafonnering van lokale belasting doorvoeren. De classificatie van de hotelnormen en de normen van kampeerterrainen moeten op punt worden gesteld, uitgaande van het belang van de toerist en niet uitsluitend van de uitbater.

Ook ten aanzien van de reisbureau-sector kan men opmerken dat grotere waarborgen en een grotere bescherming van de toerist tegen eventuele misbruiken is aangewezen. De huidige wetgeving is immers enkel opgesteld op basis van de belangen van de sector zelf. Via financiële waarborgen van de reisbureaus zijn de touroperators zeker van de betaling van de reis. Bovendien wordt via een attest van beroepsbekwaamheid, dat enkel door de erkende reiskantoren kan worden afgeleverd, de eigen markt beschermd. De reiziger daarentegen heeft quasi geen garanties voor verkeerde boekingen of overboekingen en een gerechtelijke procedure duurt heel lang. Overigens houdt dit eigenlijk slechts een bescherming post factum in. In het belang van de consument zou daarom een geschillencommissie en een garantiefonds moeten worden opgericht.

Mijnheer de voorzitter, collega's, in verband met het sociaal toerisme zou ik willen pleiten voor een grotere orthodoxie. Volgens mij moet deze sector opnieuw worden geëvalueerd ten aanzien van zijn oorspronkelijk doel. De doelgroep is immers de maatschappelijk zwakkere gebruiker die recht heeft op vakantie zoals elke burger in dit land. De doelgroep zijn niet enkel de leden van de belangenorganisatie, van de zuil, maar zij die binnen de toeristische sector omwille van hun bescheiden inkomen anders niet aan hun trekken kunnen komen.

Ik meen dat vakantie een vorm van vrijheid is, een recht voor mensen die het in deze maatschappij minder goed hebben. Om die reden dient de sector volledig te zijn afgesteld op deze doelgroep, via redelijke prijsvorming. Dit impliceert een beperkte uitbouw van betaalbare infrastructuur, waarin alle kansarmen minimum dezelfde prijsvoorwaarden moeten genieten als de leden van de organisatie, zonder dat hen als voorwaarde de toetreding tot de zuil wordt opgelegd.

Tot op heden bouwen al deze organisaties, met belangrijke steun en gelden van de gemeenschap, nog steeds een netwerk uit van infrastructuur. Daar waar in 1936 deze vorm van toerisme ontstond naar aanleiding van de verplichte jaarlijkse vakantie, is het organiseren van de arbeidersvakantie geëvolueerd naar een volledige uitbouw van een intern parallel toeristisch circuit, ten behoeve van het belang van de vakgroep. Daardoor is de algemene maatschappelijke doelstelling van het sociaal toerisme, waar iedereen zich achter schaaft, volledig misgroeid. De private sector vervult ontegensprekelijk ook een belangrijke rol in het sociaal toerisme, via de kleine familiale hotels en pensions, en uiteraard via de ruime kampeerinfrastructuur. Volgens mij kan deze rol nog verder worden gestimuleerd. Een gedeelte van het budget voor het sociaal toerisme kan immers naar de private sector gaan, bijvoorbeeld via gesubsidiëerd hotelverlof voor kansarmen in de periodes van het laagseizoen.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ten slotte zou ik het probleem van de toeristische gemeenten nog even willen aansnijden. De meeste toeristische gemeenten zien in het hoogseizoen hun bevolkingsaantal verveelvoudigd. Het hoeft geen betoog dat dit soms zware problemen veroorzaakt inzake de ondersteuning van het toeristisch gebeuren met het ter beschikking stellen van infrastructuur, personeel – in het bijzonder wat de politie- en veiligheidsdiensten betreft – maar ook inzake veiligheid en overlast van huisvuil, enzovoort. De cijfers wijzen trouwens in die richting.

Men dient erop toe te zien dat, net als bepaalde centrumfuncties, de onthaalfunctie van die gemeenten altijd voldoende wordt gehonoreerd via het Gemeentefonds. Volgens mij kunnen wij daartoe een aantal parameters hanteren zoals het aantal inwoners, het aantal hotelkamers, tweede verblijfplaatsen, het aantal overnachtingen, enzovoort.

Mijnheer de minister, collega's, namens de VLD wil pleit ik voor de ontwikkeling van een degelijk Toeristisch Actieplan Vlaanderen, waarin infrastructuur, strategie, onthaal en promotie in een marketingplan worden geconcipieerd. Wij moeten ervan afstappen de toeristische sector te benaderen rekening houdend met de drukkinggroepen. Wij steunen de idee van een dienst binnenlands product, met een eigen imago ten dienste van de Vlaamse toeristische markt. Om die aanbevelingen hard te maken, zal onze fractie een eigen motie van aanbeveling indienen.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, namens de groenen zal ik de voorliggende nota vanuit het begrip duurzaamheid bekijken, een begrip dat ons na aan het hart ligt. Verder zal ik het vooral hebben over het aspect mobiliteit en toerisme.

Mijnheer de minister, ik stel vast dat uit de onderliggende visie van uw nota in feite een ongenuanceerde keuze blijkt voor het traditionele groeitoe-risme. U hebt het over kwaliteitsverhoging, maar dit betekent dan – en ik citeer – : het aantrekken van buitenlandse bezoekers met een zo hoog mogelijk bestedingsniveau, doordat het VCGT bij de promotie in het buitenland vooral de hogere en de middenlaag als doelgroep koos. Einde citaat. De basisfilosofie voor de jaren negentig heet merkwaardig genoeg democratisering op niveau. Onder toerisme voor meer mensen verstaat u meer mensen zo efficiënt mogelijk inwijden in de cultuur van het toeristisch consumentisme. Dit kleurt de opvatting rond het sociale toerisme

Van Denderen

want samen met het jeugdtoerisme zorgt het sociale toerisme ervoor dat het socialisatieproces inzake vakantie tot alle lagen van de bevolking doordringt en wordt aanvaard als levensstijl. Sociaal, jeugd- en commercieel toerisme vullen zo elkaar aan. Om die doelstellingen te bereiken, moet het toeristische produkt worden verbeterd. In de nota stelt men vast dat een onbepaalde expansie jammer genoeg onmogelijk is, omdat de natuur en de ruimte fysieke begrenzingen kennen. Dit probleem wordt evenwel opgelost door betere marktsegmenten aan te boren, door een vakantieverspreiding in de tijd.

In tegenstelling tot die consumentistische visie hebben de groenen een andere kijk op welvaart en op economische ontwikkeling. In plaats van op de ruilwaarde willen wij de nadruk leggen op de gebruikswaarde en ook op de produktpolitiek. Dit betekent dat enkel die vormen van toerisme die ecologisch duurzaam zijn, mogen worden ontwikkeld.

In uw nota raakt u ook even het mobiliteitsprobleem aan. Dit punt wil ik trouwens ook verder centraal stellen. Het wordt herleid tot een probleem van verkeersinfrastructuur, tot een oproep voor nieuwe parkeervoorzieningen en er is ook sprake van een zekere complementaire relatie tussen auto en openbaar vervoer. Wat ik daarbij mis, is de beleidsdoelstelling om een grote groep automobilisten voortaan met het openbaar vervoer of met de fiets naar hun recreatieplaats te brengen. U gaat er nog altijd van uit dat toeristische trekpleisters met de eigen wagen gegarandeerd bereikbaar moeten blijven.

Vorige week heeft de VMM nog alarmerende cijfers bekendgemaakt over het resultaat van haar emissiemetingen. Hieruit blijkt dat de industrie stappen in de goede richting heeft gezet ter vermindering van de schadelijke emissies. Het aandeel van het verkeer neemt echter toe.

Mijnheer de minister, de stijgende automobilititeit vreet de basis van het toerisme aan. Het is immers bekend

dat te hoge concentraties van smog of ozon lichamelijke inspanningen bemoeilijken ; te veel CO₂ bevordert het broeikaseffect ; de stijging van de zeespiegel die mettertijd daarvan het gevolg zou kunnen zijn, bedreigt stranden en duinen, toch het toeristisch doel van vele vakantiegangers. De zure regen, ook een gevolg van emissies, leidt tot het afsterven van bossen.

Mijnheer de minister, een tijd geleden werden de stiltegebieden in kaart gebracht. Daaruit blijkt dat er nog nauwelijks stiltegebieden bestaan. Zoekt de recreant de stilte dan niet op ?

In de motie van aanbeveling van de meerderheid is er onder meer sprake van een streven naar milieuvriendelijkheid. Dit principe wordt evenwel niet gekoppeld aan de mobiliteitsproblematiek, die daarop haaks staat. De groenen zullen dan ook een eigen motie van aanbeveling indienen. Sommigen hebben intussen al begrepen dat de mobiliteit een echte bedreiging vormt voor de Vlaamse kunststeden. Volgens de motie van de meerderheid moet de mobiliteit nochtans worden bevorderd.

In Brugge werd — trouwens met groot succes — het verkeerscirculatieplan ingevoerd. De leden van de commissie voor Openbare Werken en Vervoer hebben dit trouwens bij hun bezoek aan Brugge zelf kunnen vaststellen. Het is er inderdaad veel rustiger geworden. Er wordt minder gebruik gemaakt van de auto en veel meer van het openbaar vervoer, de fiets en de benenwagen. Dit alles komt ook de cultuurhistorische monumenten ten goede.

De veralgemening van dit principe voor alle kunststeden die Vlaanderen rijk is, kan evenwel niet uit de nota worden afgeleid.

Ook Westtoerisme heeft in 1991 alarmkreten geslaakt over de ondergraving van het ecologische draagvlak.

Voortgaande op de nota worden — zeker wat de mobiliteitsbeheersing betreft — niet de nodige conclusies getrokken.

Men heeft het over filebeheersende maatregelen zoals blokrijden en het aangeven van alternatieve routes, maar ook weer over nieuwe parkeerplaatsen.

Onlangs heeft Romain Poté van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer van de Raad verklaard dat 25 procent van het autoverkeer ontstaat als gevolg van de woon-werk-verplaatsing en de woon-school-verplaatsing. Daarnaast is 25 procent van het autoverkeer van zakelijke aard. Het is echter belangrijk — en dit gegeven is niet verwerkt in de nota van de minister — dat 50 procent van het autoverkeer van sociaal-recreatieve aard is. In de Nederlandse studie Schoon op Weg wordt een opsplitsing gemaakt naar gelang de verschillende gebruikte vervoerssystemen. Hieruit blijkt dat 75 procent van de verplaatsingen in Nederland met de auto gebeuren, 13 procent met het openbaar vervoer en 12 procent met de fiets of te voet. Deze studie bestudeert hoe dit tot duurzame proporties kan worden gereduceerd en komt tot de conclusie dat het noodzakelijk is om tegen het jaar 2010 een trendbreuk-scenario te realiseren wat inhoudt dat 50 procent van alle verplaatsingen met het openbaar vervoer moet gebeuren, 25 procent met de auto en 25 procent met de fiets of te voet. Alleen als men in dit trendbreuk-scenario slaagt, blijft de ecologische basis van het toerisme gevrijwaard voor de volgende generaties.

Daar ik een genuanceerd betoog wil houden, zal ik inzake toerisme ook enkele positieve maatregelen van onze maatschappijen voor openbaar vervoer aanstrepen. Ik denk bij voorbeeld aan de dagtrips en de huurfietsen van de NMBS en aan de succesvolle kusttram waarvoor De Lijn veel promotie voert. Vanuit de particuliere sector werd het happy-trip-ticket gelanceerd.

Dit zijn goede initiatieven maar ik vraag me af of ze aanleiding geven tot de overstap van een groot aantal automobilisten naar het openbaar vervoer zodat men komt tot een duurzame mobiliteit. Ik denk het niet. Deze aanzetten zijn hoogst on-

Van Dienderen

voldoende. Daarom vind ik het zeer betreurenswaardig dat u als verantwoordelijk minister voor deze toeristische sector in uw nota geen enkel beleidsvoornemen ontwikkelt om de autostroom in te dijken zodat het toerisme voor de volgende generaties wordt gevrijwaard.

Mijnheer de minister, ook u zou een bijdrage moeten leveren om Koning Auto te onttronen en de Assepoester van het openbaar vervoer tot koningin te maken van het duurzame recreatie-vervoer. Alleen in dit geval levert u een bijdrage voor het behoud van het toerisme in de toekomst.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer L. Peeters : Mijnheer Van Dienderen, heel uw betoog verwondert mij toch wel zeer sterk.

In de commissie hebben wij deze beleidsbrief meerdere dagen ten gronde besproken. Op geen enkel ogenblik was daarbij iemand van uw fractie aanwezig. Op geen enkel moment heeft uw fractie dus blijk gegeven van enige bereidheid om in discussie te treden. Nu komt u ons hier het verwijt maken dat wij geen rekening houden met een aantal aandachtspunten inzake mobiliteit, waarvan u weet dat die tot de bevoegdheid van een andere minister behoren !

Ik beweer het tegendeel. Een van de elementen van onze resolutie is zeer duidelijk een pleidooi voor interdepartementale samenwerking, waarvoor wij de verschillende raakvlakken hebben aangeduid. Wij pleiten er sterk voor om de mogelijkheden op dit vlak aan te boren. Er werd dus wel degelijk rekening gehouden met wat u hier vermeldt. Uw aanwezigheid in de commissie voor een discussie en gedachtenwisseling ten gronde ware wenselijk geweest, mijnheer Van Dienderen !

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Peeters, ik wil gebruik maken van dit debat in plenaire vergadering om vanuit de commissie waarvan ik deel uitmaak — de commissie voor Openbare Werken en Vervoer — een

bijdrage te leveren tot de integratie van deze problematiek. Daarbij wil ik de stelling ontwikkelen dat de nota een groot tekort vertoont en dat er dus inzake het beleid belangrijke maatregelen moeten worden genomen om de sociaal-recreatieve automobilititeit te beperken. Ik stel immers vast dat in discussies in, bij voorbeeld, de commissie voor Openbare Werken en Vervoer men de problematiek al te zeer verenigt tot het woon- en werk- of schoolverkeer.

De problematiek van het sociaal-recreatief verkeer komt daarbij niet aan bod. Namens mijn fractie wil ik daarom deze inbreng leveren, via een pleidooi om de minister vanuit zijn specifieke bevoegdheid te laten zoeken naar vormen van samenwerking en concertatie. Daarmee zouden dan de enkele goede initiatieven die ik heb vermeld, kunnen worden vermeerderd en een trendbreuk in de sociaal-recreatieve mobiliteit tot stand gebracht. Dat is ten minste de bedoeling van deze bijdrage.

De kwaliteit van de dienstverlening van het openbaar vervoer moet merkbaar verbeteren. Daarbij gaat het niet onmiddellijk over het element reistijd, want de recreant beschikt over voldoende tijd, maar wel over elementen als verzorging van de bagage en de tarieven. Meestal gaat men immers met het gezin op reis en het is dan ook belangrijk dat er aangepaste tariefmogelijkheden worden aangeboden. De Multi-pass van de spoorwegen is bijvoorbeeld een stap in de goede richting. De Lijn, waarvoor de Vlaamse regering bevoegd is, biedt niets gelijkaardigs aan. Ik stip aan dat de Bond voor de Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) onlangs de idee van een goedkope gezinskaart lanceerde, voor alle gezinnen ongeacht hun grootte. Daarvan zou gebruik kunnen worden gemaakt tijdens de daluren en in de weekends, dus op de ogenblikken waarop er vooral aan recreatie wordt gedaan. Kan de BGJG daarvoor op steun van de minister rekenen ? Deze gezinskaart kan een belangrijk instrument zijn om een verschuiving van de automobilititeit naar de meer duurzame mobiliteit van het openbaar vervoer teweeg te brengen.

Een ander aspect behoort tot de bevoegdheid van weer een andere minister. Veel mensen zijn verplicht nogal wat kilometers af te leggen om aan natuurbeleving te kunnen doen. Dat wordt natuurlijk veroorzaakt doordat men in Vlaanderen alles volbouwt, doordat er in de eigen buurt geen open ruimte meer is. Ook dit is thans niet ter sprake volgens u, mijnheer Cauwenberghs. Ik denk echter dat onze inbreng erin kan bestaan de verwevenheid tussen de verschillende beleidssectoren aan te tonen.

Wanneer men hier via een moratorium op het verder aansnijden van open ruimte in Vlaanderen voor zorgt, dan neemt men de behoefte aan verplaatsingen weg of kan men de mogelijkheid scheppen om met de fiets gemakkelijk bereikbare open ruimte voor recreatie te bezoeken. Vanuit deze beleidsnota moet dit als aandachtspunt naar voren worden gebracht.

De heer F. Cauwenberghs : Ik heb geen probleem met het feit dat u hier een uiteenzetting geeft. Ik heb echter wel problemen met het feit dat u nu een motie indient terwijl er in de commissie werd getracht een zo breed mogelijk gesprek te voeren met alle mogelijke partijen. Samen met de voorzitter van de commissie stel ik vast dat de twee fracties die nu een eigen motie indienen in de commissie niet aanwezig waren en aan het gesprek en de samenstelling van deze motie geen deel hebben genomen. Het is jammer dat we er in de commissie niet in slagen een gezamenlijk standpunt in te nemen. Een breder gesprek had ook ons een bredere waaier van ideeën verschaft voor het samenstellen van een motie.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Cauwenberghs, misschien kunt u onze inbreng in het debat in deze plenaire zitting nog als een aanvulling op het werk in de commissie beschouwen. Het is in elk geval als dusdanig bedoeld. Ten gronde ben ik van oordeel dat de problematiek van de open ruimte wel degelijk thuishoort in een debat over recreatie en toerisme. Als kind was ik nog zo fortuinlijk in de onmiddellijke buurt een speelweide te hebben. Heel veel kin-

Van Dienderen

deren hebben dat geluk vandaag echter niet meer. Zo ontstaat de druk om grote verplaatsingen te maken, waarvan er 75 percent met de auto gebeuren. Dit begint de basis zelf van de recreatiemogelijkheden, de natuur, aan te tasten. Naar mijn mening is het verband zeer duidelijk. Als we debatteren over de mogelijkheden om dit in de toekomst veilig te stellen, moeten we naar mijn mening de optie nemen om het aandeel van de automobilititeit in de sociaal-recreatieve mobiliteit terug te schroeven ten voordele van zachte mobiliteitsvormen als de benenwagen, de fiets en het openbaar vervoer.

De heer L. Peeters : Mijnheer Van Dienderen, ik heb nu al een tijdje naar u geluisterd. U heeft het gehad over een aantal zaken die onder de bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening vallen en andere die tot de bevoegdheid van de minister van Verkeer behoren. Kan u ons nu eens zeggen wat er precies en uitsluitend tot de bevoegdheid van de minister behoort en wat u daarvan wil inschrijven? Wij hebben duidelijk ingeschreven dat de interdepartementale samenwerking moet worden aangezwengeld en dat daar werk van moet worden gemaakt. De minister heeft dit in de commissie toegezegd en zal dus ook een aantal initiatieven op dit gebied nemen. Wat wil u nu precies nog aanbrengen dat tot de uitsluitende bevoegdheid van de minister behoort?

De heer H. Van Dienderen : Mijn bekommernis is het veilig stellen van de recreatiemogelijkheden van de toekomst en het realiseren van een duurzaam toerisme. Door de manier waarop men nu aan toerisme doet, maakt men het toerisme van de toekomst onmogelijk. Als blijkt dat om dit te realiseren, de minister die bevoegd is voor toerisme moet samenwerken met andere ministers, dan moet dat maar gebeuren. Dat moet dan vanuit de invalshoek van het toerisme gebeuren. Dat is mijn voornaamste bekommernis. Ik ben er niet zozeer om bekommerd om het aandeel van het toerisme in Vlaanderen nog te doen vergroten en om nog

meer kapitaalkrachtige mensen aan te trekken uit het buitenland. Dat gaat eigenlijk diametraal in tegen het soort toerisme dat wij vooropstellen.

De heer L. Peeters : Ik kan niet antwoorden namens de minister, maar het is toch niet de bedoeling van de minister, de leden van de commissie noch van de indieners van de motie van aanbeveling om die duurzaamheid ook maar enigszins te hypothekeren. Dit is de onderliggende toon van de motie van aanbeveling zoals ze is ingediend.

De heer H. Van Dienderen : Volgens mij creëert de motie van de meerderheid geen voorwaarde voor duurzaamheid van het toerisme van de toekomst. De groenen zullen trachten een eigen motie in te dienen, waarin die voorwaarden wel zullen worden uitgetekend. U moet dit dan maar bekijken en een keuze maken wanneer u daarover moet stemmen.

Mijnheer de minister, uit de discussie is wellicht duidelijk geworden welke stelling wij inzake toerisme en mobiliteit aankleven. Vinden wij in u een pleitbezorger voor het principe dat er minder automobilititeit moet komen voor de recreatie en dat maatregelen dienen genomen om de zachte verplaatsingsvormen, meer bepaald de benenwagen, de fiets, het openbaar vervoer al dan niet een grotere rol te doen spelen? Dit kan worden bevorderd via allerlei vormen van interdepartementale samenwerking.

Is uw kabinet vertegenwoordigd in de werkgroep mobiliteit van de Vlaamse regering? Als 50 percent van de mobiliteit recreatie tot doel heeft, dan neem ik aan dat uw kabinet daarin is vertegenwoordigd en een heel belangrijke rol speelt.

Welke maatregelen worden door uw kabinet voorgesteld om het aandeel van het openbaar vervoer in de recreatie te vergroten? Wat denkt u concreet van het voorstel van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen om een gezinskaart in te voeren? (*Applaus*)

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is wellicht de eerst keer sinds de oprichting van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme dat de commissie voor Cultuur zo langdurig en grondig het Vlaams toerisme beleid heeft besproken.

Mijnheer Van Dienderen, het is jammer dat een aantal elementen vandaag voor het eerst worden aangebracht, daar waar de commissie gedurende ettelijke dagen Vlaanderen heeft doorkruist en langdurig heeft vergaderd over dit belangrijk probleem.

Een aantal elementen die u in het debat aanbrengt, zijn interessant, maar zij kwamen jammer genoeg niet aan bod bij het opstellen van het twaalfpuntenprogramma tijdens de discussies in de commissie. Ik betreurt dat, want dit had het debat kunnen verrijken.

Het is spijtig dat men na zo'n debat niet tot een consensus kan komen en dat een aantal elementen op het laatste ogenblik in openbare vergadering worden aangebracht. Ik begrijp dat niet iedereen in alle commissies kan aanwezig zijn, maar de fracties hebben diverse vertegenwoordigers en het ware toch beter geweest indien zij, vooral aan het laatste gesprek hadden deelgenomen.

Deze langdurige en grondige bevraging is des te meer belangrijk voor een sector waarvan de uitvoering in grote autonomie is toevertrouwd aan een parastatale B. De commissiebesprekingen verliepen in aanwezigheid van de voorzitter van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme en van de commissaris-generaal.

Zij hebben heel actief aan dit debat deelgenomen en hebben de talloze vragen maximaal pogen te beantwoorden. We hebben nu een goed gestoffeerd bundel met enerzijds de beleidsnota en anderzijds het verslag van de heer Cauwenberghs, waaraan de nota van de studiedienst van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme is toegevoegd.

Dergelijke formule van bespreking is

Weckx

volgens mij bijzonder zinvol en bovendien ook noodzakelijk. Op die manier worden de uitvoerende, de wetgevende en de controlerende instanties op een constructieve wijze op het terrein geconfronteerd. Op dat vlak waren zowel dit debat als de voorafgaande debatten en besprekingen uiterst belangrijk.

Heel wat sprekers wezen op het verdere decretale werk dat in deze sector nog moet worden gerealiseerd. Deze voormiddag werd het decreet over de openlucht recreatieve bedrijven afgehandeld. Er wacht ons echter nog heel wat decretaal werk aangaande de reisbureaus. Ik drong aan, onder meer bij het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, op een spoedige afronding van de talloze contacten op dat vlak, teneinde een voorontwerp van decreet op te stellen.

In zijn betoog wees de heer Van Dienderen er nogmaals op dat toerisme belangrijke raakvlakken vertoont met talloze andere beleidssectoren. Een interessante vaststelling dien-aangaande is het groeiend economisch en ecologisch belang van deze sector.

Diverse sprekers schonken terecht veel aandacht aan het promotiebeleid, zowel gericht op het binnenland – dat is trouwens één van de eerste elementen van de motie van aanbeveling – als op het buitenland. De buurlanden aanvaardden de idee van een sterkere Vlaamse profilering.

Nieuwe of sterk groeiende sectoren, zoals het plattelands- en hoevertoerisme, de verhuur van appartementen en vakantiewoningen, wachten op een geëigende benadering. Het besef groeit dat de verschillende sectoren van het toerisme beter op mekaar moeten worden afgestemd, zonder zich evenwel op éénzelfde wijze op dezelfde doelgroepen te richten. De toegankelijkheid van het toerisme voor de diverse bevolkingslagen blijft een belangrijke zorg. Voor elke sector gelden kwaliteits- en rendabiliteitsnormen. Op dat vlak zal ook blijvend aandacht moeten worden be-

steed aan het onderwijs, de bijscholing en de deskundigheidsbevordering.

Verder wens ik nog even in te gaan op een aantal punctuele vragen van de diverse sprekers.

Mevrouw Tyberghien-vandenbusche formuleerde een pertinente bedenking in verband met de tunnel die Groot-Brittanië zal verbinden met het vaste land en de mogelijke gevolgen hiervan voor het toerisme en de toeristische streken, in het bijzonder de kuststreek. Zij suggereerde in dat verband een studie te laten uitvoeren. Het gaat inderdaad om een nieuw element waarmee wij binnenkort zullen worden geconfronteerd. Ik moet eerlijk toegeven dat uit de nota van de studiedienst van het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme – blijkt dat zij niet over de nodige mogelijkheden beschikken om dergelijke complexe studies te laten uitvoeren. Ingevolge de suggestie van mevrouw Tyberghien zal ik contact opnemen met het Vlaams Commissariaat-Generaal om samen te onderzoeken welke de mogelijkheden zijn om een dergelijke studie uit te besteden aan een gespecialiseerd bureau.

Net zoals de heer Ramoudt en anderen, ben ook ik bekommerd om de leefbaarheid in de toeristische streken, vooral tijdens het vakantieseizoen. Ik ben het ook eens met de heer Van Dienderen wanneer hij zei dat niet alles kan worden opgeofferd aan consumptief toerisme dat hij trouwens, niet helemaal ten onrechte, meermaals aan de kaak stelde. Er moet rekening worden gehouden met de plaatselijke bevolking aan wie de mogelijkheid moet worden geboden op een normale en sociaal verantwoorde wijze te leven en hun dagelijkse activiteiten uit te oefenen.

Mevrouw Tyberghien-vandenbusche, u hebt ook gevraagd de verblijfstoerist te beschermen tegen de ééndagstoerist. Eén van de punten van de motie van aanbeveling dringt aan op ernstige inspanningen voor het verblijfstoerisme. Het is goed dat u aandacht vraagt voor de mogelijk nadelige gevolgen van ééndags- voor

verblijfstoerisme. Dit element moet nauwgezet in het beleid worden gevolgd en verwerkt.

Mijnheer De Clerck, ik kan kort zijn over de drie aspecten die u hebt aangebracht.

Bij toerisme komen vele aspecten kijken. Dat is ook door de heer Van Dienderen beklemtoond. Diverse ministers zijn bevoegd voor materies die elkaar op het terrein doorkruisen.

De interdepartementale commissie voor het Jeugdwerk, die ik verleden jaar op verzoek van de commissie voor Cultuur en overeenkomstig het regeerakkoord heb opgericht, kan hier als voorbeeld staan. Vanuit dit debat zal ik het initiatief nemen voor de oprichting van een interdepartementale samenwerkingscommissie voor verantwoordelijken en ambtenaren, die op de diverse niveaus werkzaam zijn in sectoren die aan het toerisme raken. Daartoe zal ik een nota voorleggen aan de Vlaamse regering die de oprichting hopelijk zal goedkeuren.

Verder was er sprake van de Vlaamse toerismebureaus. Ook in de motie van aanbeveling wordt vanuit de commissie voor Cultuur gepleit voor de oprichting van zulke bureaus in het buitenland, zeker dan in de ons omringende landen.

In antwoord op de bemerkingen van de heer De Man, kan ik u meedelen dat de vroegere samenwerking met het OPT niet altijd op een even ideale manier is verlopen; zowel de commissaris-generaal als de voorzitter van het VCGT hebben daarvan een aantal voorbeelden gegeven in de commissievergaderingen. We opteren dus resoluut voor eigen Vlaamse toerismebureaus.

De suggestie van de heer De Clerck om rekening te houden met de aanwezigheid van structuren vanuit andere departementen in het buitenland is interessant. Met het oog op rationalisatie en het drukken van de kosten moeten wij inderdaad kijken naar de inplanting van bijvoorbeeld de handelsconsulenten van de VDBH.

Weckx

Nederland is het belangrijkste land voor het toerisme in Vlaanderen. Dat blijkt overduidelijk uit de bijlagen bij het commissieverslag. Ik zal concreet voorstellen dat de Brakke Grond de nodige ruimte ter beschikking zou stellen voor de uitbouw van een Vlaams toerismebureau in Amsterdam.

Tenslotte, heeft de heer De Clerck aandacht gevraagd voor de talrijke KMO's in de toeristische sector. Ook de heer Ramoudt heeft daarop gewezen. Het is wellicht exact dat dit element in de motie van aanbeveling ontbreekt.

Zoals ik reeds heb gezegd, wordt de laatste hand gelegd aan de voorbereidende teksten voor een decreet op de reisbureaus. Hopelijk zal er zeer spoedig een voorstel van decreet in de commissie en in de Raad kunnen worden besproken.

Ook de begeleiding van de kleinere bedrijven en de vorming in de toeristische sector zijn bijzonder belangrijk. Voor dat doel staan er een aantal parastatalen en andere instellingen tot onze dienst. Ik zal ook het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme vragen om op dat vlak contact op te nemen met het VIZO, het Vlaams Instituut voor Zelfstandig Ondernemen en met de centra voor middenstandsopleiding voor een optimale coördinatie.

Ik heb al geantwoord op een aantal elementen-uit het betoog van de heer De Man. Hij en de heer Ramoudt hebben het sociaal toerisme aan de kaak gesteld. Zij hebben gesproken over geschenken aan de zuilen. Er mag hier toch ook niet worden overdreven. Een aantal centra voor sociaal toerisme zijn thans, gelukkig maar, afgestapt van bepaalde gebruiken die daar vroeger waren ingeburgerd, namelijk dat men lid moest zijn van de ene **Of** de andere organisatie om er met het gezin een vakantie te kunnen doorbrengen.

Ik ben ook van mening dat we moeten verdergaan met het promoten van de kunststeden. Dat is trouwens

een van de punten die in de motie van aanbeveling terecht naar voren wordt gebracht. Ik ben het er ook absoluut mee eens dat hier nog heel wat werk op de plank is. De heer van Dienderen heeft het voorbeeld van Brugge aangehaald, niet alleen het verkeersplan maar ook de vele verkeersvrije straten, de pleintjes en parken die er gecreëerd zijn. Het is juist dat Brugge een grote voor-sprong heeft vergeleken met de andere kunststeden. Men zal het echter wel met mij eens zijn wanneer ik zeg dat er de jongste jaren ook in andere steden, bijvoorbeeld in Gent, een ernstige inspanning wordt gedaan om het voorbeeld van Brugge te volgen.

Antwerpen en Brussel worden in verband met de kunststeden in een adem genoemd. Ik moet toegeven dat er hier nog heel wat kan worden gedaan.

De heer Ramoudt had het ook over de toenemende bevolking in het toeristisch seizoen in bepaalde gemeenten. Ik kan hierop moeilijk antwoorden namens mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden. Ik vind het inderdaad een goede suggestie te onderzoeken of het Gemeentefonds geen bijzonder inspanning kan doen om de druk die er, door de bijzonder ingewikkelde onthaalfunctie, is op deze gemeenten enigszins te verlichten. Wij zullen zeker de kans krijgen om deze elementen in de interdepartementale commissie voor toerisme, die ik mij voornem op te richten, aan bod te brengen.

De heer Van Dienderen heeft gevraagd de ecologische basis van het toerisme te vrijwaren. Dat is zeker onze bedoeling." Indien zulks niet voldoende tot uiting komt in de motie van aanbeveling is het alleszins mijn plan om deze ecologische basis, zeker in de op te richten interdepartementale commissie, voortdurend voor ogen te houden. Ik zal ook bijzondere aandacht besteden aan de **mobilit**teit. Ik ben van mening dat het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme, door de samenwerkingsverbanden en de joint ventures die zij heeft tot stand gebracht, daar heel wat kan aan doen. Uit de **beleids**brief blijkt dat zij nog meer sa-

menwerkingsverbanden wensen te creëren met bijvoorbeeld de NMBS en met De Lijn.

Het is zeker niet onze bedoeling om in verband met het toerismebeleid uitsluitend vanuit de visie van de consument te gaan werken. Uit onze houding tegenover enerzijds het jeugdtoerisme en anderzijds het sociaal toerisme is trouwens gebleken dat dit zeker niet onze bedoeling is. Uit een van de twaalf punten blijkt overigens ons streven naar **milieu**-vriendelijkheid van toerismebeleid.

Wat de auto-overlast betreft, ben ik het met de heer Van Dienderen eens, en ik kan mij ook volledig terugvinden in het standpunt over mobiliteit dat andere collega's van de Vlaamse regering al meermaals in debatten hebben verdedigd. Vanuit de toeristische sector heeft men immers een unieke mogelijkheid om het openbaar vervoer en alternatieve transportmogelijkheden sterker te promoten. Op dat vlak zullen wij in de interdepartementale werkgroep zeker inspanningen doen.

Wat het voorbeeld van de gezinskaart van de Bond voor Grote en Jonge Gezinnen betreft, zal ik de aandacht van het VCGT vestigen op het feit dat dit een belangrijk positief initiatief is. Ik zal het Commissariaat vragen contact op te nemen met de BGJG om te onderzoeken wat het Commissariaat eventueel voor de Bond en ook voor andere initiatieven van die aard zou kunnen doen. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, in uw antwoord hebt u veel begrip getoond voor de ecologische aspecten van het toerisme, maar in uw beleidsnota lezen wij op de bladzijden 18 en 19 dat de aanleg van ondergrondse parkeerterreinen nabij de centra van de kunststeden en bij de afritten van de autowegen naar de kust aan een snelle realisatie toe is. In het prioriteitenlijstje voor de jaren 1991 tot 1995 op bladzijde 18 staat op de eerste plaats de aanleg van parkeerterreinen bij de

Van Dienderen

voornaamste badplaatsen en de aanleg van ondergrondse parkings in de centra. Dit soort infrastructuur zal de automobilititeit bevorderen en de kunststeden afbreken die u dan wel uitdrukkelijk als doel voor sociaal en cultureel toerisme naar voor hebt geschoven.

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : Mijnheer Van Dienderen, wat u nu zegt, is toch strijdig met datgene wat u daarstraks hebt verklaard. Zoals u weet heeft Brugge een inspanning gedaan ook voor ondergrondse parkeermogelijkheden en men kan toch niet zeggen dat Brugge zich op die manier zichzelf als kunststad schade heeft aangebracht, integendeel.

De voorzitter : De heer Van Dienderen heeft woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de minister, om het aantal auto-kilometers te verminderen met het oog op het ecologische draagvlak, moet aan de toerist zo dicht mogelijk bij zijn woonplaats een alternatief worden geboden, en niet bij het eindpunt. Daar ligt hem het verschil tussen uw pleidooi en dat van de groenen.

Mijnheer de minister, is uw kabinet vertegenwoordigd in de mobiliteitscel van de Vlaamse regering die instaat voor de belangrijke interdepartementale samenwerking die u verdedigt hebt ?

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx : In dat verband kan ik u zeggen dat dit niet het geval is. Wij zijn wel vertegenwoordigd in de interkabinettencel, die werd opgericht naar aanleiding van Vlaanderen in vorm, een initiatief van de minister van Ruimtelijke Ordening.

Overigens meen ik dat het niet moeilijk kan zijn om deze toestand te wijzigen. Ik zal contact opnemen met mijn collega die de mobiliteitscel voorziet en hem suggereren dat de toeristische sector ook in deze cel zou worden vertegenwoordigd.

Moties van aanbeveling

De voorzitter : Door de heren Cauwenberghs, Peeters en Lauwers werd tot besluit van deze beleidsnota een motie van aanbeveling ingediend.

Door de heren Ramoudt en Van Dienderen werd tot besluit van deze beleidsnota een motie van aanbeveling aangekondigd. Ze moet uiterlijk

24 uur na de sluiting van de vergadering zijn ingediend.

Deze moties zullen worden gedrukt en rondgedeeld.

De Raad zal zich daarover tijdens een volgende openbare vergadering moeten uitspreken.

De bespreking is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen morgen om 10 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

— **De vergadering wordt gesloten om 12.48 uur.**
